

ЕВРОПЕЙСКА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

ЕВРОСИСТЕМА

ПУБЛИЧНА КОНСУЛТАЦИЯ

относно проект за Регламент на Европейската централна банка

за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ)

През 2014 г. във всички публикации на ЕЦБ се използват елементи на банкнотата от 20 евро.

Февруари 2014 г.

Този документ има за цел да помогне на заинтересованите страни да се запознаят с Рамковия регламент за ЕНМ (който се намира в част III) и да го подложат на оценка. В този смисъл документът няма тълкувателна стойност и не може да бъде правно обвързващ. По-специално, в окончателната версия на Рамковия регламент за ЕНМ, която ще бъде приета, Европейската централна банка има право да заеме различна позиция от изложената в настоящия документ. Освен това само Съдът на Европейския съюз е компетентен да предостави правно обвързващо тълкуване на разпоредби на правото на ЕС.

Коментари се очакват само по част III на настоящия документ.

Този документ се състои от три части:

- I. Приложно поле и обосновка на Рамковия регламент (само на английски език)
- II. Съдържание на проекта за Рамков регламент (само на английски език)
 - A. Методология за оценка на значимостта
 - B. ЕНМ и съответната роля на ЕЦБ и НКО в надзора над значимите и по-малко значимите поднадзорни лица
 - B. Надзорни процедури в рамките на ЕНМ: общи принципи
 - Г. Процедури, свързани с микропруденциалните задачи
 - Д. Процедури, свързани с макропруденциалните задачи
 - E. Надзорните правомощия на ЕЦБ
 - Ж. Административни санкции
 - З. Правила за провеждането на тясно сътрудничество
 - И. Преходни разпоредби
- III. Проект за Рамков регламент

© Европейска централна банка, 2014 г.

Адрес	ул. „Кайзершрасе“ 29, 60311 Франкфурт на Майн, Германия
Пощенски адрес	Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Germany
Телефон	+49 69 1344 0
Уебсайт	http://www.ecb.europa.eu

Всички права запазени. Разрешава се възпроизвеждането само с образователна и нетърговска цел, като изрично се посочва източникът.

I. SCOPE AND RATIONALE FOR A FRAMEWORK REGULATION

Council Regulation (EU) No 1024/2013 conferring specific tasks on the European Central Bank concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions¹ (hereinafter the ‘SSM Regulation’) establishes the Single Supervisory Mechanism (SSM)². The SSM Regulation entered into force on 3 November 2013. The ECB will assume its SSM-related tasks from 4 November 2014.

The SSM Regulation confers on the ECB both (a) micro-prudential supervisory tasks (Article 4 of the SSM Regulation); and (b) macro-prudential supervisory tasks (Article 5 of the SSM Regulation).

1. The Single Supervisory Mechanism

The SSM is the system of financial supervision composed of the ECB and the national competent authorities (NCAs) of participating Member States³. Within the SSM, the ECB will be responsible for the direct supervision of significant credit institutions, while NCAs will be responsible for the direct supervision of less significant credit institutions⁴. The ECB will also be responsible for the effective and consistent functioning of the SSM. In this context, it will be exclusively competent to grant and withdraw authorisations for credit institutions and to assess acquisitions of qualifying holdings in all credit institutions. Furthermore, the ECB will be able to address general instructions to NCAs regarding the supervision of less significant supervised entities and will retain investigatory powers over all supervised entities. Such powers include the authority to request information, conduct investigations, carry out on-site inspections, as well as the power to take up direct supervision over less significant supervised entities when necessary to ensure a consistent application of high supervisory standards.

NCAs will assist the ECB in the preparation and implementation of any acts relating to the exercise of the ECB’s supervisory tasks, including the on-going day-to-day supervision of significant supervised entities and related on-site inspections.

Non-euro area Member States also have the possibility to participate in the SSM through the establishment of a close cooperation between the NCA of the non-euro area Member State and the ECB.

2. The draft Framework Regulation

2.1 Legal basis and format of the framework

Article 6(7) of the SSM Regulation provides that ‘the ECB shall, in consultation with national competent authorities, and on the basis of a proposal from the Supervisory Board, adopt and make public a framework to organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM

¹ OJ L 287, 29.10.2013, p. 63.

² The legal basis for the SSM Regulation is Article 127(6) of the Treaty on the Functioning of the European Union (TFEU) which gives to the Council the power, by means of regulations, to confer specific tasks on the ECB concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

³ See Article 2(9) of the SSM Regulation.

⁴ For the distinction between significant and less significant credit institutions, please refer to Part II.A of this document.

Regulation]’. Pursuant to Article 33(1) of the SSM Regulation, the ECB shall publish such framework by 4 May 2014. Before adopting the framework, the ECB must carry out open public consultations⁵. In accordance with the Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the ECB⁶, the framework has been sent to the relevant committee of the European Parliament before the launch of the public consultation.

In addition, Article 33(2) of the SSM Regulation provides that after 3 November 2013, the ECB shall ‘publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by this Regulation’.

It has been decided that the framework referred to in Articles 6(7) and 33(1) of the SSM Regulation should take the form of an ECB regulation (hereinafter the ‘Framework Regulation’)⁷. Article 4(3) of the SSM Regulation provides that the ECB may adopt regulations only to the extent necessary to organise or specify the arrangements for the carrying out of the tasks conferred upon it under the SSM Regulation.

An ECB regulation has general application. It is binding in its entirety and directly applicable in all Member States whose currency is the euro. It is thus the appropriate legal instrument to ‘organise the practical arrangements for the implementation of [Article 6 of the SSM Regulation]’. The SSM Regulation and the Framework Regulation (once adopted by the ECB’s Governing Council) will both form part of Union law and will prevail over national law for the aspects that they regulate.

Article 33(2) of the SSM Regulation is further assessed in section 2.2 below.

2.2 Scope of the framework

The purpose of the Framework Regulation (in its current draft form hereinafter referred to as the ‘draft Framework Regulation’) is to lay down all the rules and procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs to ensure a good functioning of the SSM. In particular, the draft Framework Regulation sets out rules that are relevant for defining the rights and obligations of supervised entities and third parties. Another important objective is to provide greater legal certainty, for example, as regards pending procedures.

Pursuant to Article 6(7) of the SSM Regulation, ‘the framework shall include, at least,’ the following aspects:

⁵ Article 4(3) of the SSM Regulation

⁶ Inter-institutional Agreement between the European Parliament and the European Central Bank on the practical modalities of the exercise of democratic accountability and oversight over the exercise of the tasks conferred on the ECB within the framework of the Single Supervisory Mechanism (OJ L 320, 30.11.2013, p. 1).

⁷ The competence of the ECB to issue regulations is based on the first indent of Article 132(1) TFEU and Article 34.1 of the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank (hereinafter the ‘Statute of the ESCB’). Pursuant to these two provisions, the ECB may make regulations to the extent necessary to implement the tasks defined in Article 25.2 of the Statute of the ESCB. That article provides that, in accordance with any regulation of the Council under Article 127(6) TFEU, i.e. in this case, the SSM Regulation, the ECB may perform specific tasks concerning policies relating to the prudential supervision of credit institutions and other financial institutions with the exception of insurance undertakings.

- (a) the methodology for assessing and reviewing the criteria laid down in the SSM Regulation for determining whether a credit institution is significant or not;
- (b) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions; and
- (c) the procedures governing the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.

These aspects are set out mainly in Part IV (Determining the status of a supervised entity as significant or less significant), Part VI (Procedures for the supervision of significant supervised entities) and Part VII (Procedures for the supervision of less significant supervised entities) of the draft Framework Regulation.

To pursue the above mentioned objectives, the draft Framework Regulation also addresses certain additional issues. These are necessary as the organisation of the SSM tasks, involving an allocation of tasks and cooperation between the ECB and NCAs, requires the Framework Regulation to include aspects going beyond those expressly mentioned in Article 6(7) of the SSM Regulation. Such aspects include, for example, issues relating to macro-prudential decisions (Part VIII), close cooperation (Part IX), investigatory powers (Parts II and XI), authorisations and qualifying holdings (Part V) and the sanctions regime (Part X). Moreover, Part III of the draft Framework Regulation lays down the main due process rules for the adoption of the ECB's supervisory decisions, for example the right to be heard, access to files and language regime. For clarity and transparency reasons, the procedures governing the cooperation between the ECB and the NCAs and how credit institutions under the scope of the SSM are supervised are laid down in a single legal act rather than in several different legal acts.

2.3 Objectives, benefits and costs of the framework

The draft Framework Regulation covers the aspects relating to the cooperation between the ECB and the NCAs under the SSM and addresses the organisational and procedural issues that need to be clarified for the benefit of supervised entities.

The draft Framework Regulation has been drafted with the aim of achieving legal certainty, cost efficiency and proportionality, in accordance with transparency standards. The objectives and benefits of each Part of the draft Framework Regulation can be summarised as shown in the table below.

<i>Part</i>	<i>Objectives</i>	<i>Benefits</i>
Part I	Lay down subject matter, purpose and definitions.	Specify the scope of the Framework Regulation and define terms not already defined in the SSM Regulation.
Part II	Lay down the principles governing the role and functioning of the Joint Supervisory Teams (JSTs), which are established by the ECB for	Acknowledge the existence and the role of JSTs. Inform credit institutions about

	<p>the supervision of significant credit institutions.</p> <p>Clarify how the SSM impacts on the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the right of establishment and the freedom to provide services within the participating Member States.</p>	<p>which authority they must notify when they exercise their right of establishment and/or freedom to provide services, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part III	<p>Clarify the procedural rights granted to credit institutions in relation to any supervisory decisions taken by the ECB, building on the principle of due process laid down in Article 22 of the SSM Regulation.</p>	<p>Improve transparency as regards the decision-making procedure within the SSM. Clarify procedural rights granted to supervised entities.</p>
Part IV	<p>Implement Article 6(7)(a) of the SSM Regulation, which requires that the methodology for the assessment of the criteria referred to in Article 6(4) is further specified by the ECB.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part V	<p>Clarify the role of the ECB and of NCAs in each step of the decision-making process regarding authorisation, withdrawal of authorisation and assessment of the acquisition of qualifying holdings in a credit institution.</p>	<p>Inform credit institutions about which authority they must notify regarding an application for an authorisation or the acquisition of qualifying holdings, and the procedure applied by the ECB and NCAs in this respect.</p>
Part VI	<p>Implement Article 6(7)(b) of the SSM Regulation by defining the procedures applying to the cooperation between the ECB and NCAs as regards the supervision of significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VII	<p>Implement Article 6(7)(c) of the SSM Regulation by defining the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs as regards the supervision of less significant credit institutions.</p>	<p>Explicitly required by the SSM Regulation.</p>
Part VIII	<p>Specify the procedures governing the coordination between the ECB and NCAs and national designated authorities (NDAs) regarding macro-prudential measures.</p>	<p>Clarify the role of the ECB and the cases where it can adopt macro-prudential measures.</p>

Part IX	Lay down the modifications subject to which the provisions of each Part of the Framework Regulation apply to credit institutions and NCAs of Member States in close cooperation.	Clarify how the Framework Regulation applies to credit institutions in Member States in close cooperation, based on the general principles laid down in Article 7 of the SSM Regulation.
Part X	Clarify the allocation of tasks between the ECB and NCAs as regards the imposition of penalties under Article 18 of the SSM Regulation. Lay down the procedure applying to the investigation of an infringement, including the role of an independent investigating unit.	Further specify Article 18 of the SSM Regulation. Ensure the separation between the investigation phase and the decision-taking phase.
Part XI	Specify the procedure for cooperation between the ECB and NCAs as regards the exercise of investigatory powers by the ECB.	Avoid duplication of tasks and ensure the exchange of all necessary information between the ECB and NCAs.
Part XII	Lay down transitional provisions for the period from the entry into force of the Framework Regulation until the ECB assumes its supervisory tasks on 4 November 2014.	Clarify the status of pending procedures. Ensure the continuity of international arrangements (memoranda of understanding (MoUs)) entered into by NCAs.

The costs incurred by the ECB in relation to the tasks conferred on it under Articles 4 to 6 of the SSM Regulation will be covered by the fees that the ECB will levy on supervised entities, in accordance with Article 30 of the SSM Regulation. The way fees are to be calculated and levied will be laid down in a separate ECB regulation. This ECB regulation on fees will be subject to a separate public consultation.

As already stated, the purpose of the draft Framework Regulation is to implement Article 6(7) of the SSM Regulation and further specify the arrangements governing the cooperation between the ECB and NCAs. Article 33(2) of the SSM Regulation provides that the ECB shall, after 3 November 2013, publish by means of regulations and decisions the detailed operational arrangements for the implementation of the tasks conferred on it by the SSM Regulation. The European legislative bodies are keen for this implementation to be carried out swiftly, i.e. that the necessary framework is published six months after the entry into force of the SSM Regulation so that effective supervision by the ECB can start as early as 4 November 2014. The Framework Regulation only implements policy choices regarding the supervisory architecture in participating Member States that have already been taken by the Union legislature in the

SSM Regulation. In drafting the Framework Regulation, the ECB's overall aim is to implement these policy choices in a cost-effective way.

2.4 Rules not covered by the framework

The draft Framework Regulation has been prepared taking full account of the SSM supervisory model that the ECB, in consultation with NCAs, has developed with the purpose of ensuring the effectiveness and consistency of the SSM. A guide to the SSM supervisory practices will be published by the ECB in due course. As for the draft Framework Regulation, it focuses on the organisational and procedural aspects that require legal implementation.

Other rules such as the rules⁸ regarding decision-making in the Supervisory Board and the relationship with the Governing Council, for instance, the non-objection procedure provided for under Article 26(8) of the SSM Regulation, the legal instruments establishing the Administrative Board of Review and the Mediation Panel as well as the rules regarding separation of the ECB's supervisory tasks from the ECB's monetary policy function⁹ will complement the institutional and legal framework applicable to the SSM and will be published on the ECB's website. In addition, the levy of supervisory fees will be subject to a separate ECB legal act¹⁰ as mentioned in section 2.3 above.

In relation to close cooperation, the procedure for the establishment of such arrangements will be laid down in a specific ECB decision based on Article 7 of the SSM Regulation. For that reason, the draft Framework Regulation simply specifies the operational arrangements between the ECB and NCAs in close cooperation that will apply once a regime of close cooperation has been established.

⁸ Article 26(12) of the SSM Regulation provides that the Governing Council shall adopt internal rules setting out in detail its relation with the Supervisory Board. The second sentence of Article 26(12) lays down the obligation on the Supervisory Board to adopt its rules of procedure.

⁹ Article 25(3) of the SSM Regulation provides that, for the purposes of separating tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation from monetary policy, the ECB shall adopt and make public any necessary internal rules.

¹⁰ Article 30 of the SSM Regulation.

II. CONTENT OF THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

A. Methodology for assessing significance

Article 6 of the SSM Regulation changes the current supervisory architecture for credit institutions established in participating Member States. In principle, the ECB will now be responsible for the supervision of significant supervised entities and NCAs will be responsible for the supervision of less significant supervised entities.

The SSM Regulation sets out the basic criteria for determining significance¹ and lays down that a specific methodology for assessing these criteria shall be established. This is done in Part IV of the draft Framework Regulation.

Whether a supervised entity or a supervised group² is regarded as significant is determined at the highest level of consolidation in a participating Member State: all credit institutions that are part of a significant group will be subject to direct supervision by the ECB on a consolidated and on an individual basis.

1. The methodology

Since the status of a credit institution as significant or less significant can change over time, Part IV establishes a procedure for reviewing and determining this status on an on-going basis and for determining the date on which a change of supervisory authority becomes effective³.

With regard to the *size criterion*, the Framework Regulation specifies how the ‘total value of assets’ criterion is determined. The mixed/end-state approach is proposed: as a general rule, effective from the start, where such data are available, total assets according to the prudential perimeter of consolidation will be used for all credit institutions to determine the total value of assets. Figures according to the accounting perimeter, as reported in public financial statements, are considered a fall-back option to be used for credit institutions that are not required to report figures reflecting the prudential perimeter.

If a credit institution forming part of a group is included in ‘the three most significant credit institutions in [a] participating Member State’, another criterion under Article 6(4) of the SSM Regulation, then the entire group is regarded as significant. This is also the rule that applies when one of the credit institutions forming part of a group has requested or receives direct public financial assistance from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM).

¹ Article 6(4) of the SSM Regulation. The criteria laid down are: (i) size, (ii) importance for the economy of the European Union or a participating Member State, (iii) significance of cross-border activities, (iv) request for or receipt of public financial assistance directly from the European Financial Stability Facility (EFSF) or the European Stability Mechanism (ESM), and (v) qualifying as one of the three most significant credit institutions in a participating Member State.

² Supervised entity and supervised group are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

³ Articles 43 to 47 of the draft Framework Regulation.

The change in status of a supervised entity from significant to less significant and vice versa will be determined in an ECB decision. When a supervised entity fulfils any of the criteria laid down in Article 6(4) of the SSM Regulation, subject to the relevant ECB decision, the ECB will assume direct supervision within one year of the date of notification of the decision. Following the change from significant to less significant, as a general rule, the corresponding change in supervisor will only be implemented if the supervised entity has not fulfilled any of the relevant criteria for significance for at least three consecutive calendar years⁴. As regards pending procedures, the Framework Regulation provides that, as a rule, when an authority has started a procedure, it remains competent to finish that procedure, even after the effective change of competence.

Particular circumstances may justify the view that, although one or more of the criteria of significance are fulfilled, the classification of a supervised entity as significant is inappropriate, taking into account the objectives and principles of the SSM Regulation.

2. List of significant and less significant credit institutions

The ECB will publish a list on its website naming those credit institutions identified as significant supervised entities or forming part of a significant supervised group. Each significant supervised entity will also be the addressee of an ECB decision before the date on which the ECB is to assume direct supervision. Furthermore, the ECB will publish on its website a list including each entity that is supervised by an NCA together with the name of the supervising NCA. These lists will be updated on a regular basis and will provide legal certainty to credit institutions that remain under direct NCA supervision.

B. The SSM and the respective roles of the ECB and NCAs in the supervision of significant and less significant supervised entities

1. Organisation of the SSM

The SSM is composed of the ECB and of NCAs of participating Member States. NCAs are designated by participating Member States in accordance with Regulation (EU) No 575/2013⁵. The draft Framework Regulation takes account of the fact that, in some participating Member States, national central banks (NCBs) have been assigned certain supervisory tasks under national law although they are not NCAs. In this case, the provisions of the Framework Regulation apply to NCBs, where appropriate, with respect to those tasks assigned to them by national law⁶.

⁴ Article 47 of the draft Framework Regulation.

⁵ Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms and amending Regulation (EU) No 648/2012 (OJ L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁶ Part I clarifies in respect of the definition of NCA laid down in Article 2(2) of the SSM Regulation that this definition ‘is without prejudice to arrangements under national law which assign certain supervisory tasks to a national central bank (NCB) not designated as an NCA. In this case, the NCB shall carry out these tasks within the framework set out in national law and this Regulation. A reference to an NCA in this Regulation shall in this case apply as appropriate to the NCB for the tasks assigned to it by national law.’

2. Supervision of significant supervised entities

2.1 Joint Supervisory Teams⁷

JSTs are the operational units within the SSM that will be in charge of the day-to-day supervision of significant supervised entities or supervised groups⁸. They are the main tool within which NCAs assist the ECB in the supervision of significant supervised entities⁹. One JST will be established for each significant supervised entity or groups. Each JST will be composed of staff from the ECB and from NCAs, and coordinated by an ECB staff member (the ‘JST coordinator’). The JST coordinator will be assisted by a sub-coordinator from each NCA that has appointed more than one staff member to the JST (the ‘NCA sub-coordinator’).

The draft Framework Regulation explicitly provides that the references to NCAs in relation to JSTs should be read as including a reference to the NCBs, where appropriate.

2.2. NCA assistance in the supervision of significant supervised entities¹⁰

NCAs are involved in the preparation of ECB decisions in relation to the supervision of significant supervised entities. The ECB may request the NCA to prepare such draft decisions. At their own initiative, NCAs may also propose draft decisions, where appropriate.

NCAs will be required to follow the instructions given by the ECB and assist the ECB with the implementation of any act relating to the ECB’s supervisory tasks. In specific circumstances defined in the SSM Regulation and in the draft Framework Regulation, NCAs will also be required to assist the ECB in executing its decisions.

The single point of entry for all requests coming from significant supervised entities is, as a rule, the ECB, except as otherwise provided for in the SSM Regulation or in the draft Framework Regulation.

3. Supervision of less significant supervised entities

3.1 National supervisory teams

Less significant supervised entities remain under the direct supervision of NCAs. In accordance with Article 31(2) of the SSM Regulation, if the ECB considers that the participation of staff members from an NCA in another NCA’s supervisory team is appropriate, it may require the latter NCA to involve staff members of the former NCA in its supervisory team¹¹. This is to ensure the creation of ‘a truly

⁷ Articles 3 to 6 of the draft Framework Regulation.

⁸ In this section of the consultation document, a reference to supervised entities includes a reference to supervised groups.

⁹ Article 6(3) of the SSM Regulation: ‘Where appropriate and without prejudice to the responsibility and accountability of the ECB for the tasks conferred on it by this Regulation, national competent authorities shall be responsible for assisting the ECB, under the conditions set out in the framework mentioned in paragraph 7 of this Article, with the preparation and implementation of any acts relating to the tasks referred to in Article 4 related to all credit institutions, including assistance in verification activities. They shall follow the instructions given by the ECB when performing the tasks mentioned in Article 4.’

¹⁰ Articles 89 to 95 of the draft Framework Regulation.

¹¹ Article 7 of the draft Framework Regulation.

integrated supervisory mechanism’ as well as ‘peer control on an on-going basis’¹², particularly as regards the supervision of large credit institutions. Staff exchange will also be an important tool to establish a common supervisory culture.

3.2 Relationship between the ECB and NCAs in the supervision of less significant supervised entities

Part VII of the Framework Regulation describes the main principles governing the relationship between the ECB and the NCAs, as direct supervisors of less significant supervised entities¹³, with the aim of allowing the ECB to exercise oversight over the SSM.

As a general rule, NCAs must always inform the ECB of any rapid and significant deterioration in the financial situation of a less significant supervised entity¹⁴.

As regards *ex ante* oversight by the ECB regarding the supervision of less significant supervised entities by NCAs, this will be limited to draft decisions and procedures that concern certain less significant supervised entities identified by the ECB on the basis of general criteria taking account of the risk situation of the entity and its impact on the domestic financial system. Such draft decisions and procedures will need to be notified *ex ante* by NCAs to the ECB only if they are considered material¹⁵, in which case the ECB may provide comments on the draft decision or procedure.

As regards *ex post* reporting by NCAs on their supervisory activities¹⁶, NCAs will prepare regular reports for the ECB, on the basis of which the ECB will assess, inter alia, the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

C. Supervisory procedures within the SSM: general principles

Part III of the draft Framework Regulation lays down the rules governing the conduct of supervisory procedures¹⁷ carried out by the ECB and NCAs.

1. Principles and obligations

The draft Framework Regulation elaborates on the general principles and obligations laid down in the SSM Regulation, for example, the duty to cooperate in good faith and the obligation to exchange information. It specifies that the obligation to exchange information also covers information not directly related to the ECB’s supervisory tasks (including consumer protection and the fight against

¹² Recital 79 of the SSM Regulation.

¹³ Article 6(5)(c) of the SSM Regulation provides that the ECB shall exercise oversight over the functioning of the system based in particular on the procedures governing the relationship between the ECB and NCAs with respect to the supervision of less significant supervised entities established in accordance with Article 6(7)(c) of the SSM Regulation.

¹⁴ Article 96 of the draft Framework Regulation.

¹⁵ Articles 97 and 98 of the draft Framework Regulation.

¹⁶ Articles 99 and 100 of the draft Framework Regulation.

¹⁷ ‘ECB supervisory procedure’ and ‘NCA supervisory procedure’ are defined in Part I of the draft Framework Regulation.

money laundering) but that may still have an impact on the respective tasks of the ECB and NCAs and, in particular, information that the NCAs have on procedures that may affect the safety and soundness of a supervised entity.

2. Due process for adopting ECB supervisory decisions

The right of due process¹⁸ includes: (a) the right to be heard before the adoption of a supervisory decision¹⁹ that would directly and adversely affect the rights of the party²⁰; (b) the right to have access to the ECB's file in a supervisory procedure; and (c) an obligation on the ECB to give reasons for its decisions.

The right to be heard may be exercised in writing or, where appropriate, in a meeting with the ECB. It can be deferred and granted after a legal act has been adopted if an urgent decision appears necessary in order to prevent significant damage to the financial system.

The right to have access to the ECB's file in an ECB supervisory procedure is subject to the legitimate interest of legal and natural persons other than the relevant party in the protection of their business secrets. The right of access to the file does not extend to confidential information such as internal documents of the ECB and the NCAs, including, for example, legal advice and correspondence between the ECB and the NCA or between the NCAs. The regime governing the right to have access to the ECB's file is similar to the regime laid down in Council Regulation (EC) No 1/2003²¹ which provides for access to the Commission's file in competition cases.

3. Language regime

For communications between the ECB and supervised entities, the supervised entities may generally address the ECB in any of the EU official languages and the ECB will respond in that language. Decisions addressed to supervised entities or other persons²² will be adopted by the ECB in the English language and an official language of the Member State in which each addressee has its head office or is domiciled. If a decision is taken upon application of a supervised entity, the decision will be adopted in the English language and in the language used in the application. None the less, the ECB will seek to reach an explicit agreement on the use of the English language between each significant supervised entity and the ECB. The supervised entity may revoke this agreement at any time.

¹⁸ Article 22 of the SSM Regulation.

¹⁹ 'ECB supervisory decision' means a legal act adopted by the ECB in the exercise of the tasks and powers conferred on it by the SSM Regulation which takes the form of an ECB decision, is addressed to one or more supervised entities or supervised groups or one or more other persons and is not a legal act of general application.

²⁰ Pursuant to Article 22(1) of the SSM Regulation, this right does not extend to Section 1 of Chapter III of the SSM Regulation concerning investigatory powers (Articles 10 to 13 of the SSM Regulation), which relates to requests for information, general investigations and on-site inspections.

²¹ Council Regulation (EC) No 1/2003 of 16 December 2002 on the implementation of the rules on competition laid down in Articles 81 and 82 of the Treaty (OJ L 1, 4.1.2003, p. 1).

²² These persons are typically (prospective) shareholders or board members of the supervised entity, who may be subject to an ECB supervisory procedure, such as an assessment of the acquisition of a qualifying holding or an assessment in relation to the fit and proper requirements.

For communications between the ECB and the NCAs, as a rule, the English language will be used.

4. Reporting of breaches

Article 23 of the SSM Regulation establishes a regime for reporting breaches, that is to say, breaches of relevant Union law²³ both by supervised entities and by competent authorities (including the ECB). Where reports are received alleging breaches by supervised entities, the ECB will assess these using reasonable discretion. Where reports are received alleging breaches by competent authorities (other than the ECB), the ECB will request the relevant competent authority to comment on the facts reported. In particular, the inclusion of the competent authorities in this whistleblowing regime should be read in connection with the general responsibility of the ECB ‘for the effective and consistent functioning of the SSM’ and to ‘exercise oversight over the functioning of the system’²⁴.

D. Procedures relating to micro-prudential tasks

To ensure the smooth and effective functioning of the SSM on a daily basis, the draft Framework Regulation specifies the respective roles of the ECB and NCAs in carrying out certain micro-prudential supervisory tasks, in particular, in respect of consolidated supervision and passport issues²⁵.

1. Consolidated supervision and colleges of supervisors

Within the SSM²⁶, the home/host distinction within the meaning of Directive 2013/36²⁷ is not applicable to the extent that the supervised group is significant and all entities belonging to such group are established in participating Member States.

The ECB will chair colleges of supervisors in two cases: (a) as consolidating supervisor within the meaning of Regulation (EU) No 2013/575, except where all subsidiaries and branches of a supervised group are established in participating Member States; (b) as supervisor of a significant credit institution with significant branches in non-participating Member States²⁸. In the first case, the NCAs of the participating Member States where the parent, subsidiaries or significant branches are established may participate in the college as observers.

Where the parent credit institution is not established in a participating Member State but has significant and/or less significant subsidiaries in participating Member States, the ECB and/or NCAs will participate in colleges of supervisors chaired by the competent authority of the non-participating

²³ Relevant Union law means directly applicable EU regulations, e.g., Regulation (EU) No 575/2013, and national legislation transposing EU directives related to the tasks referred to in Articles 4(1) and 5(1) of the SSM Regulation.

²⁴ Article 6(1) and Article 6(5)(c) of the SSM Regulation.

²⁵ Part II of the draft Framework Regulation.

²⁶ This is without prejudice to the tasks not covered by the SSM Regulation, e.g., consumer protection.

²⁷ Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, amending Directive 2002/87/EC and repealing Directives 2006/48/EC and 2006/49/EC (OJ L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Article 52(3) of Directive 2013/36/EU.

Member State. Where both the ECB and one or more NCAs are members of the same college, coordination between the ECB and NCAs should be sought. In the case of diverging opinions, NCAs remain free however to take their own decisions in the college.

2. Passport issues

Part II of the draft Framework Regulation lays down the procedural rules governing the right of establishment (of branches) and the exercise of the freedom to provide services by supervised entities²⁹, without amending the rules specified in Directive 2013/36/EU. In line with the SSM Regulation, NCAs remain competent to receive notifications from credit institutions in relation to the right of establishment and the freedom to provide services.

Internal passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in another participating Member State): pursuant to Article 17(1) of the SSM Regulation, the procedures set out in Directive 2013/36/EU do not apply in this case. The draft Framework Regulation lays down rules similar to those set out in Directive 2013/36/EU to facilitate the notification procedures applying to supervised entities. The relevant NCA remains the addressee of the notification, subject to an obligation to immediately inform the ECB of receipt of such from a significant supervised entity. As regards the exercise of the right of establishment, the ECB (for significant supervised entities) or the home NCA (for less significant supervised entities) has two months to take a decision. If no decision is taken within this period, the branch may commence its activities. The notification must also be communicated to the NCA of the participating Member State where the services will be provided or branch established.

Outbound passport (supervised entities established in a participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a non-participating Member State): the procedures established under relevant Union law apply; the ECB will be the home authority for significant supervised entities and the NCA for less significant supervised entities.

Inbound passport (supervised entities established in a non-participating Member State wishing to establish a branch or provide services in a participating Member State): (a) as regards the right of establishment, the ECB will exercise the powers of the host authority for significant branches, while the NCA will do so for less significant branches; (b) as regards the exercise of the freedom to provide services, the ECB will be the host authority, in accordance with the SSM Regulation. NCAs, however, will be the addressees of the notification received from the home authority in all cases, subject to a duty to inform the ECB immediately upon receipt of such notification. As determination of the significance of the branch to be established in a participating Member State is an intra-SSM matter³⁰,

²⁹ The supervision of credit institutions from third countries establishing a branch or providing cross-border services in the Union does not fall within the scope of the SSM Regulation and, hence, it also falls outside the draft Framework Regulation.

³⁰ As regards the assessment of the significance of branches and in relation to the freedom to provide services and the right of establishment, EEA branches are treated in the same way as branches of non-participating Member States. Since this directly results from the application of Directive 2013/36/EU, which is of EEA relevance, these principles have not been further specified in the draft Framework Regulation.

and as the right of establishment and/or the exercise of the freedom to provide services may cover services that do not fall under ECB supervision, the NCA will serve as the point of entry.

3. Supplementary supervision of a financial conglomerate

Where the banking supervisor is appointed coordinator for the supervision of a financial conglomerate in accordance with relevant Union law, the ECB will exercise the role of coordinator if the credit institution forming part of the conglomerate is a significant supervised entity, whereas the NCA will exercise the role in relation to a less significant supervised entity.

E. Procedures relating to macro-prudential tasks

1. The procedure provided for in Article 5 of the SSM Regulation

Article 5 of the SSM Regulation lays down the procedure for the application by NCAs, national designated authorities (NDAs) and the ECB of macro-prudential tools provided for under Union law. In order to ensure full coordination, where NCAs or NDAs impose such measures, the ECB must be duly notified prior to the adoption of those measures. Moreover, where necessary and subject to close coordination with national authorities, the ECB may, in fact, apply higher requirements and more stringent measures.

2. The rules laid down in the draft Framework Regulation

Part VIII of the draft Framework Regulation specifies procedures for the cooperation between NCAs, NDAs and the ECB. It defines macro-prudential tools and further specifies that macro-prudential measures are not typically addressed to individual institutions and therefore do not constitute supervisory procedures³¹. It provides that the ECB may set a buffer rate in accordance with Article 5(2) of the SSM Regulation if the NDA has not set such buffer rate³². It requires NCAs and NDAs to notify the ECB of the macro-prudential tools referred to in Article 101 of the draft Framework Regulation that fall within their competence³³. Finally, it provides for procedures for the exchange of information and cooperation in respect of macro-prudential tools³⁴.

F. The ECB's supervisory powers

1. Investigatory powers

³¹ Article 101 of the draft Framework Regulation.

³² Article 102 of the draft Framework Regulation.

³³ Article 103 of the draft Framework Regulation.

³⁴ Articles 104 and 105 of the draft Framework Regulation.

Part XI of the draft Framework Regulation specifies how investigatory powers are to be exercised by the ECB, in cooperation with NCAs. Pursuant to Article 6(5)(d) of the SSM Regulation³⁵, investigatory powers can be exercised by the ECB with respect to significant and less significant supervised entities, without prejudice to the NCA's capacity to also make use of these powers with respect to less significant supervised entities. In this regard, the ECB and NCAs will also rely on the general obligation to exchange information³⁶ and on the obligations on NCAs to report to the ECB with respect to less significant supervised entities³⁷.

1.1 Request for information and reporting³⁸

Before requiring information that the ECB considers necessary from any person referred to in Article 10(1) of the SSM Regulation, it will first take account of information available to NCAs.

As regards reporting, within the scope of the Single Rulebook³⁹ the ECB has the tasks and powers laid down under relevant Union law with regard to significant supervised entities. NCAs have those tasks and powers with regard to less significant supervised entities.

NCAs are the point of entry for information reported on a regular basis by any supervised entity, and are required to check the integrity and quality of the data and make it available to the ECB. The ECB is responsible for organising the specific processes for the collection and quality review of the data to be reported.

1.2 General investigations⁴⁰ and on-site inspections⁴¹

A general investigation initiated by the ECB is launched on the basis of an ECB decision, as is a decision to conduct an on-site inspection at the business premises of a supervised entity upon the initiative of the ECB. It may be the same ECB decision as the one launching a general investigation if the on-site inspection has the same scope and purpose as the general investigation.

Without prejudice to these ECB powers, NCAs remain competent to initiate their own investigations and on-site inspections in relation to less significant supervised entities.

As regards the establishment and the composition of on-site inspection teams at the ECB's initiative, the draft Framework Regulation largely refers back to Article 12 of the SSM Regulation. The ECB will appoint the head of the on-site inspection team from ECB and NCA staff members. The on-site

³⁵ The ECB 'may at any time make use of the powers referred to in Articles 10 to 13 [with regard to credit institutions that are less significant]'.

³⁶ Part III of the draft Framework Regulation.

³⁷ Part VII of the draft Framework Regulation.

³⁸ Articles 139 to 141 of the draft Framework Regulation.

³⁹ Regulation (EU) No 575/2013, Directive 2013/36 and European Banking Authority (EBA) implementing technical standards.

⁴⁰ Article 142 of the draft Framework Regulation.

⁴¹ Articles 143 to 146 of the draft Framework Regulation.

inspection will be led by the head of the on-site inspection team, whose instructions must be followed by the members of the team.

The draft Framework Regulation also addresses issues of coordination between JST and on-site inspection teams.

2. Specific supervisory powers (common procedures)⁴²

The ECB has an overall and exclusive competence as regards the granting and withdrawal of authorisations and the assessment of the acquisition of qualifying holdings in relation to all supervised entities. These powers are referred to as common procedures.

Procedure for authorisation⁴³: the NCA of the Member State where the applicant seeks authorisation to take up the business of a credit institution is the point of entry for an application. It carries out a first assessment of the application on the basis of the conditions laid down under national law. If it considers that the application complies with those conditions, it prepares a draft decision and sends it to the ECB. On the basis of relevant Union law, the ECB performs an independent assessment of the application based on the NCA's draft decision. The ECB may agree or object to the (positive) draft decision of the NCA: it takes a final decision to adopt or to reject the draft decision, i.e. whether to grant the authorisation or not. The ECB decision is notified to the applicant by the NCA.

If the NCA considers that the application does not comply with national law, it must reject the application and inform the ECB.

Procedure for withdrawal of authorisation⁴⁴: there are two options provided for in the SSM Regulation: (a) withdrawal upon request of the ECB, and (b) withdrawal upon request of the NCA. The second category includes a withdrawal at the request of a supervised entity. The relevant NCA may propose the withdrawal not only on the basis of relevant Union law but also on the basis of national law.

Procedure for assessment of the acquisition of a qualifying holding⁴⁵: the procedure is similar to the procedure for authorisation with the difference that the NCA may propose positive and negative decisions to the ECB. The ECB's assessment is based on a draft decision proposed by the NCA to accept or oppose the notified acquisition of a qualifying holding in a credit institution.

⁴² Part V of the draft Framework Regulation.

⁴³ Articles 73 to 79 of the draft Framework Regulation.

⁴⁴ Articles 80 to 84 of the draft Framework Regulation.

⁴⁵ Articles 85 to 87 of the draft Framework Regulation.

G. Administrative penalties

1. Article 18 of the SSM Regulation on administrative penalties

Part X of the draft Framework Regulation has been drafted based on the following allocation of competences between the ECB and NCAs:

- Article 18(1) of the SSM Regulation (breach of directly applicable Union law): within the scope of the tasks conferred on the ECB, the ECB has the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on significant supervised entities. NCAs have the exclusive competence to open infringement proceedings against and impose administrative penalties on less significant supervised entities.
- Article 18(5) of the SSM Regulation (breach of national law): the ECB cannot impose administrative pecuniary penalties, but is exclusively competent to require NCAs to open proceedings against significant supervised entities that may lead to the imposition of sanctions. NCAs are also competent to impose administrative penalties on natural persons and to impose administrative penalties where there is a breach of national law, including a national law transposing a directive, e.g., Directive 2013/36/EU.
- Article 18(7) of the SSM Regulation (breach of ECB regulations and decisions): this provision applies in the cases where an ECB regulation or decision is breached in relation to the tasks conferred upon the ECB. Consequently, it basically addresses significant supervised entities. However, to the extent that an ECB regulation or decision imposes obligations upon less significant supervised entities in relation to the ECB, the ECB remains exclusively competent to apply the relevant sanctions on those entities for breach of such regulation or decision.

2. Rules applying to the imposition of administrative penalties

2.1 Applicable procedural rules

Since Article 18(4) of the SSM Regulation entitles the ECB to apply the procedural rules contained in Council Regulation (EC) No 2532/98 of 23 November 1998 concerning the powers of the European Central Bank to impose sanctions⁴⁶ ‘as appropriate’, Part X clarifies that the procedural rules contained in the Framework Regulation will be applied in relation to administrative penalties imposed under Article 18(1) of the SSM Regulation. For sanctions under Article 18(7) of the SSM Regulation, the common procedural rules contained in Part X of the Framework Regulation will be applied in accordance with Article 25 (Separation from the monetary policy function) and Article 26 (Supervisory Board) of the SSM Regulation. The draft Framework Regulation thereby clarifies that the Supervisory Board shall be responsible for preparing draft complete decisions in relation to all sanctions imposed by the ECB in the exercise of its supervisory tasks.

2.2 Proposal to amend Regulation (EC) No 2532/98

The ECB intends to recommend amendments to Council Regulation (EC) No 2532/98 in order to clarify the rules applying to: (a) the sanctions that may be imposed by the ECB when exercising central banking tasks other than supervisory tasks and (b) the administrative penalties and sanctions that may be imposed by the ECB when exercising its supervisory tasks. This is to ensure that Regulation (EC) No 2532/98 and the SSM Regulation may operate effectively and consistently in the context of the SSM.

2.3 Separation between investigation and decision-taking

Part X aims at reflecting the principle of separation between the investigation phase and the decision-taking phase⁴⁷ and therefore gives investigatory powers to an independent investigating unit which will be set up by the ECB. The independence of this investigating unit will be ensured by the fact that it may not be given any instructions for the exercise of its investigations.

2.4 Other procedural rules

Right to be heard: This right is always granted to the supervised entity prior to the matter being referred to the Supervisory Board. Moreover, where the Supervisory Board disagrees with the proposal of the investigating unit and concludes that a different infringement has been committed or that there is a different factual basis for the proposal of the investigating unit⁴⁸, the Supervisory Board must invite the supervised entity to make submissions (in writing or in an oral hearing).

⁴⁶ OJ L 318, 27.11.1998, p. 4.

⁴⁷ Pursuant to recital 86 of the SSM Regulation, the SSM Regulation observes the principles recognised in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. See, for example, the judgment of the European Court of Human Rights of 11 June 2009 in *Dubus v France* (Application No 5242/04).

⁴⁸ If the complete draft decision of the Supervisory Board is based on facts and objections on which the supervised entity has already been given an opportunity to comment during the investigating phase, no additional hearing is foreseen.

Limitation periods for the imposition and enforcement of sanctions: to ensure compliance with both the principle of good administration and the effective exercise of the rights of defence, the imposition and enforcement of administrative pecuniary penalties are subject to limitation periods. Their computation is similar to that provided for under Union competition law⁴⁹ as well as under the rules applying to the supervision of credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority (ESMA)⁵⁰.

Publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties: the regime for the publication of decisions regarding administrative pecuniary penalties reflects the provisions of Directive 2013/36/EU on this issue.

H. Arrangements for the conduct of close cooperation

Member States whose currency is not the euro may wish to participate in the SSM. Article 7 of the SSM Regulation provides that a regime of close cooperation may be established allowing such Member States to participate.

Part IX of the Framework Regulation sets out the way in which close cooperation operates and supervision is conducted once a close cooperation has been established. Part IX also specifies that various parts of the Framework Regulation apply *mutatis mutandis* in respect of supervised entities in close cooperation Member States. The same provisions apply as are applicable to supervised entities in euro area Member States, with only the necessary changes being made, as set out in Part IX.

1. General principles

Under the regime of close cooperation, the ECB will carry out the tasks referred to in Article 4(1) and (2) and Article 5 of the SSM Regulation in relation to supervised entities established in the Member State under close cooperation.

This means that, with respect to significant supervised entities and groups and less significant supervised entities and groups established in a Member State under close cooperation, the ECB and the NCAs will be put in a position comparable to the situation under the SSM Regulation with respect to supervised entities established in euro area Member States, subject to the proviso that the ECB may not act directly in relation to the entities established in a Member State under close cooperation.

Where the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 4(1) and (2) of the SSM Regulation should be adopted by the NCA in relation to a supervised entity or group, it will address to the NCA:

⁴⁹ See Articles 25 and 26 of Regulation (EC) No 1/2003.

⁵⁰ Article 5 of Commission Delegated Regulation (EU) No 946/2012 of 12 July 2012 supplementing Regulation (EC) No 1060/2009 of the European Parliament and the Council with regard to rules of procedures on fines imposed to credit rating agencies by the European Securities and Markets Authority, including rules on the right of defence and temporal provisions, OJ L 282, 16.10.2012, p. 23.

- (a) in the case of a significant supervised entity or group, a general or specific instruction, request or guideline requiring the issuance of a supervisory decision in relation to that significant supervised entity or group; or
- (b) in the case of a less significant supervised entity or group, a general instruction, request or guideline.

In the case of macro-prudential tasks, if the ECB considers that a measure relating to the tasks referred to in Article 5 of the SSM Regulation should be adopted, it will address to the NCA or NDA in close cooperation a general or specific instruction, request or guideline requiring the application of higher requirements for capital buffers or the application of more stringent measures aimed at addressing systemic or macro-prudential risks.

2. Conduct of supervision under the close cooperation regime

Supervision of significant supervised entities or groups: the NCA must ensure that the ECB receives all the information and reporting from and in respect of significant supervised entities and groups which the NCA receives and which are necessary for the purposes of carrying out the tasks conferred upon the ECB by the SSM Regulation.

A JST will be established for the supervision of each significant supervised entity or group. The NCA will appoint a local coordinator to act directly in relation to the significant supervised entity or group. The JST coordinator and staff members of the ECB and other NCAs will participate as members of the JST.

Consolidated supervision and colleges of supervisors: in the case of consolidated supervision and colleges of supervisors, in circumstances where the parent undertaking is established in a Member State under close cooperation, the ECB, as competent authority, will be the consolidating supervisor and will chair a college of supervisors. The ECB will invite the relevant NCA to act as an observer. In these cases, the ECB may only act via instructions to the relevant NCA.

Decisions in respect of significant supervised entities: without prejudice to the powers of the NCAs in respect of tasks not conferred upon the ECB by the SSM Regulation, NCAs may adopt decisions in respect of significant supervised entities only upon ECB instructions and, in addition, NCAs may request ECB instructions.

Supervision of less significant supervised entities: the ECB may issue general instructions, guidelines or requests to the NCA of a Member State under close cooperation requiring the adoption of supervisory decisions in respect of the less significant supervised entities in the Member State under close cooperation. Such general instructions, guidelines or requests may refer to groups or categories of credit institutions for the purposes of ensuring the consistency of supervisory outcomes within the SSM.

I. Transitional provisions⁵¹

Start of ECB direct supervision when it first assumes its SSM tasks⁵²: as a general rule, the ECB will notify each significant credit institution falling under its supervision by means of a decision [two months] prior to assuming the supervisory tasks with respect to that credit institution. Decisions will only take effect from the date of effective supervision.

Continuity of existing procedures⁵³: Unless the ECB decides otherwise, the start of effective supervision by the ECB on 4 November 2014 will not, as a general rule, interfere with existing supervisory procedures (including common procedures) initiated by NCAs.

Member States whose currency becomes the euro after the effective start of the SSM⁵⁴: it is intended that the transitional provisions should also apply in the cases where, after the start of effective supervision, Member States whose currency becomes the euro enter the SSM. For this reason, recital 10 of the draft Framework Regulation underlines the importance of a comprehensive assessment of credit institutions also as regards those established in Member States joining the euro area and therefore joining the SSM.

Continuity of existing cooperation arrangements⁵⁵: NCAs are usually parties to memoranda of understanding and other cooperation arrangements for prudential supervision of credit institutions (MoUs). In relation to the MoUs that partly cover the tasks conferred on the ECB by the SSM Regulation, there will be no interruption to the functioning of the on-going information exchange with third parties once the ECB assumes its supervisory function as the ECB will operate within a common supervisory framework involving the NCAs. Hence, as a general principle, the existing arrangements will continue to apply.

⁵¹ Part XII of the draft Framework Regulation.

⁵² Article 147 of the draft Framework Regulation.

⁵³ Article 149 of the draft Framework Regulation.

⁵⁴ Article 151 of the draft Framework Regulation.

⁵⁵ Article 152 of the draft Framework Regulation.

III. THE DRAFT FRAMEWORK REGULATION

This draft Regulation is a working document for consultation purposes only. It does not purport to represent or prejudge the final proposal for an SSM Framework Regulation to be presented by the Supervisory Board to the Governing Council in accordance with Article 6(7) of the SSM Regulation.

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от [ден месец ГГГГ] година

за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/ГГГГ/XX)

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 127, параграф 6 и член 132 от него,

като взе предвид Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка и по-специално член 34 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции¹ и по-специално член 4, параграф 3, член 6 и член 33, параграф 2 от него,

като взе предвид Междуинституционалното споразумение между Европейския парламент и Европейската централна банка относно практическите условия и ред за упражняването на демократичната отчетност и надзора над изпълнението на задачите, възложени на Европейската централна банка в рамките на единния надзорен механизъм²,

като взе предвид проведените публични консултации и анализи в съответствие с член 4, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1024/2013,

като взе предвид предложението на Надзорния съвет и след консултация с националните компетентни органи,

като има предвид, че:

- (1) С Регламент (ЕС) № 1024/2013 (наричан по-долу „Регламента за ЕНМ“) се създава единният надзорен механизъм (ЕНМ), който се състои от Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните компетентни органи (НКО) на участващите държави членки.
- (2) Съгласно рамката на член 6 от Регламента за ЕНМ ЕЦБ е единственият орган, компетентен да изпълнява микропруденциалните задачи, възложени ѝ съгласно член 4 от него, свързани с кредитните институции, установени в участващите държави членки.

¹ ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.

² ОВ L 320, 30.11.2013 г., стр. 1.

ЕЦБ отговаря за ефективното и последователно функциониране на ЕНМ и за упражняване на надзор над функционирането на системата въз основа на отговорностите и процедурите по член 6 от Регламента за ЕНМ.

- (3) Когато е целесъобразно и без да се засяга отговорността и отчетността на ЕЦБ във връзка със задачите, възложени ѝ с Регламента за ЕНМ, НКО са отговорни за подпомагането на ЕЦБ при условията, предвидени в Регламента за ЕНМ и в настоящия регламент, при изготвянето и изпълнението на актове, свързани с посочените в член 4 от Регламента за ЕНМ задачи, по отношение на всички кредитни институции, включително подпомагане при осъществяване на дейности по проверка. За тази цел, при изпълнението на задачите по член 4 от Регламента за ЕНМ, НКО следват дадените от ЕЦБ указания.
- (4) ЕЦБ, НКО и определените на национално равнище органи (ОНРО) трябва да изпълняват макропруденциалните задачи, посочени в член 5 от Регламента за ЕНМ, и да следват процедурите за координация, предвидени в него, в настоящия регламент и в съответното право на Съюза, без да се засяга ролята на Евросистемата и на Европейския съвет за системен риск.
- (5) В рамките на ЕНМ съответните надзорни отговорности на ЕЦБ и НКО се разпределят въз основа на значимостта на лицата, които попадат в обхвата на ЕНМ. Настоящият регламент определя по-специално конкретната методология за оценката на тази значимост съгласно изискванията на член 6, параграф 7 от Регламента за ЕНМ. ЕЦБ е компетентна да осъществява пряк надзор по отношение на кредитни институции, финансови холдинги, смесени финансови холдинги, установени в участващи държави членки, и клонове в участващи държави членки на кредитни институции, установени в неучастващи държави членки, които са значими. НКО са отговорни за осъществяването на пряк надзор над по-малко значимите лица, без да се засяга правомощието на ЕЦБ да реши в конкретни случаи да осъществява пряк надзор над такива лица, когато това е необходимо за последователното прилагане на надзорните стандарти.
- (6) За да бъдат взети предвид последните тенденции в законодателството на Съюза в областта на санкциите и съдебната практика на Европейския съд по правата на човека по отношение на принципа за разделение между разследването и фазата на вземане на решения, ЕЦБ ще създаде независимо звено за разследване, което да разследва самостоятелно нарушения на надзорните правила и решения.
- (7) В член 6, параграф 7 от Регламента за ЕНМ се посочва, че ЕЦБ в консултация с НКО и въз основа на предложение от Надзорния съвет трябва да приеме и да оповести рамка за организиране на практическите ред и условия за сътрудничество между ЕЦБ и НКО в рамките на ЕНМ.
- (8) В член 33, параграф 2 от Регламента за ЕНМ се посочва, че ЕЦБ трябва да публикува посредством регламенти и решения подробните оперативни правила за изпълнението на задачите, възложени ѝ с този регламент. Настоящият регламент съдържа разпоредбите за

прилагането на член 33, параграф 2 във връзка със сътрудничеството между ЕЦБ и НКО в рамките на ЕНМ.

- (9) В резултат на това с настоящия регламент се доразвиват и определят процедурите за сътрудничество, установени с Регламента за ЕНМ между ЕЦБ и НКО в рамките на ЕНМ, както и с определените на национално равнище органи, когато е уместно, като по този начин се гарантира ефективното и последователното функциониране на ЕНМ.
- (10) ЕЦБ отдава голямо значение на цялостната оценка на кредитните институции, включително на оценката на балансовия отчет, която трябва да извърши преди поемането на задачите си. Това се отнася за всяка държава членка, която се присъединява към еврозоната и съответно към ЕНМ след датата на започването на надзора, в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламента за ЕНМ.
- (11) За гладкото функциониране на ЕНМ е от съществено значение между ЕЦБ и НКО да има пълно сътрудничество и същите да обменят цялата информация, която би могла да окаже влияние върху съответните им задачи, по-специално цялата информация, с която НКО разполагат по отношение на процедури, които биха могли да окажат влияние върху сигурността и стабилността на поднадзорно лице или които си взаимодействат с надзорните процедури по отношение на такива лица,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ЧАСТ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет и цел на регламента

1. В настоящия регламент се установяват правила относно следното:
 - а) рамката, посочена в член 6, параграф 7 от Регламента за ЕНМ, а именно рамка за организиране на практическите ред и условия за изпълнението на член 6 от Регламента за ЕНМ по отношение на сътрудничеството в рамките на ЕНМ, която да включва:
 - i) конкретната методология за оценката и прегледа на това дали поднадзорно лице е определено като значимо или по-малко значимо в съответствие с установените в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ критерии, както и режимът, който произтича от тази оценка;
 - ii) определянето на процедури, включително и срокове, също така във връзка с възможността НКО да изготвят проекти на решения, които да бъдат

разглеждани от ЕЦБ, касаещи взаимоотношенията между ЕЦБ и НКО, относно надзора над значимите поднадзорни лица;

iii) определянето на процедури, включително и срокове, касаещи взаимоотношенията между ЕЦБ и НКО, относно надзора над по-малко значими поднадзорни лица. По-специално съгласно тези процедури от НКО се изисква, в зависимост от отделните случаи, определени в настоящия регламент:

- да уведомяват ЕЦБ за всяка съществена надзорна процедура;
- да извършват по искане на ЕЦБ допълнителна оценка на конкретни аспекти на процедурата;
- да представят на ЕЦБ проекти на съществени надзорни решения, по които ЕЦБ може да изразява становища;

б) сътрудничество и обмен на информация между ЕЦБ и НКО в рамките на ЕНМ във връзка с процедурите, отнасящи се до: i) значими поднадзорни лица; и ii) по-малко значими поднадзорни лица, включително общи процедури, приложими за издаване на лицензи за извършване на дейност на кредитна институция, отнемане на такива лицензи и оценката на придобиването и разпореждането с квалифицирани дялови участия;

в) процедурите, свързани със сътрудничество между ЕЦБ, НКО и ОНРО по отношение на макропруденциалните задачи и инструменти по смисъла на член 5 от Регламента за ЕНМ;

г) процедурите, свързани с осъществяването на тясно сътрудничество по смисъла на член 7 от Регламента за ЕНМ и приложими между ЕЦБ, НКО и ОНРО;

д) определяне на процедурите, свързани със сътрудничество между ЕЦБ и НКО по отношение на членове 10—13 от Регламента за ЕНМ, включително за някои аспекти, свързани с надзорната отчетност;

е) процедурите, свързани с приемането на надзорни решения, чийто адресати са поднадзорни лица и други субекти;

ж) езиковия режим между ЕЦБ и НКО, и между ЕЦБ и поднадзорните лица и други субекти;

з) процедурите, приложими към правомощията на ЕЦБ и НКО за налагане на санкции в рамките на ЕНМ във връзка със задачите, възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ;

и) преходните разпоредби.

2. Настоящият регламент не засяга надзорните задачи, които не са възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ и които съответно остават в правомощията на националните органи.

3. Настоящият регламент се тълкува по-специално във връзка с Решение ЕЦБ/2004/2 на Европейската централна банка³ и Решение ЕЦБ/2013/XX на Европейската централна банка от [дата] за приемане на Процедурния правилник на Надзорния съвет на Европейската централна банка⁴, особено по отношение на вземането на решения в рамките на ЕНМ, включително процедурата, приложима между Надзорния съвет и Управителния съвет по отношение на липсата на възражения от страна на Управителния съвет, посочени в член 26, параграф 8 от Регламента за ЕНМ и в други относими правни актове на ЕЦБ, [включително [Регламент ЕЦБ/2013/XX на Европейската централна банка от [дата] относно създаването на Група за посредничество и установяването на процедурния ѝ правилник⁵] и Решение ЕЦБ/2013/XX относно създаването на Административен съвет за преглед и установяването на оперативните му правила⁶].

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, които се съдържат в Регламента за ЕНМ, освен ако е предвидено друго, заедно със следните определения:

1. „лиценз“ е лиценз съгласно определението на член 4, параграф 1, точка 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁷;
2. „клон“ е клон съгласно определението на член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
3. „общи процедури“ са процедурите, предвидени в част V във връзка с издаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция, отнемане на лиценз за упражняване на такава дейност и решения във връзка с квалифицирани дялови участия;
4. „държава членка от еврозоната“ е държава членка, чиято парична единица е еврото;
5. „група“ е група от предприятия, поне едно от които е кредитна институция, и която се състои от предприятие майка и дъщерните му предприятия или предприятия, свързани помежду си по смисъла на член 12, параграф 1 от Седма Директива на Съвета 83/349/ЕИО⁸, включително подгрупи от тях;

³ Решение ЕЦБ/2004/2 на Европейската централна банка от 19 февруари 2004 г. за приемане на Процедурния правилник на Европейската централна банка (ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 33.)

⁴ [добавете препратка към ОВ].

⁵ [добавете препратка към ОВ].

⁶ [добавете препратка към ОВ].

⁷ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 г. (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.)

⁸ Седма Директива на Съвета 83/349/ЕИО от 13 юли 1983 г., приета на основание на член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.)

6. „съвместен надзорен екип“ е екип от надзорници, отговорен за надзора над значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група;
7. „по-малко значимо поднадзорно лице“ е както а) по-малко значимо поднадзорно лице в държава членка от еврозоната, така и б) по-малко значимо поднадзорно лице в държава членка извън еврозоната, която е участваща държава членка;
8. „по-малко значимо поднадзорно лице в държава членка от еврозоната“ е поднадзорно лице, което е установено в държава членка от еврозоната и което не притежава статут на значимо поднадзорно лице по смисъла на член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ;
9. „национален компетентен орган“ (НКО) е национален компетентен орган съгласно определението на член 2, параграф 2 от Регламента за ЕНМ. Това определение не засяга националната правна уредба, по силата на която се възлагат конкретни надзорни задачи на национална централна банка (НЦБ), която не е определена като НКО. В този случай НЦБ изпълнява тези задачи в определената от националното право и настоящия регламент рамка. Позоваването на НКО в настоящия регламент в този случай се прилага според случая спрямо НЦБ за задачите, които са ѝ възложени съгласно националното право;
10. „НКО в тясно сътрудничество“ е НКО, определен от участваща държава членка в тясно сътрудничество в съответствие с Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁹;
11. „определен на национално равнище орган“ (ОНРО) е определен на национално равнище орган, както е посочен в член 2, параграф 7 от Регламента за ЕНМ;
12. „ОНРО в тясно сътрудничество“ е всеки ОНРО извън еврозоната, определен от участваща държава членка в тясно сътрудничество за целите и задачите, свързани с член 5 от Регламента за ЕНМ;
13. „държава членка извън еврозоната“ е държава членка, чиято парична единица не е еврото;
14. „предприятие майка“ е предприятие майка съгласно определението на член 4, параграф 1, точка 15 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
15. „участваща държава членка в тясно сътрудничество“ е всяка държава членка извън еврозоната, която е установила тясно сътрудничество с ЕЦБ в съответствие с член 7 от Регламента за ЕНМ;

⁹ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

16. „значимо поднадзорно лице“ е както а) значимо поднадзорно лице в държава членка от еврозоната, така и б) значимо поднадзорно лице в участваща държава членка извън еврозоната;
17. „значимо поднадзорно лице в държава членка от еврозоната“ е поднадзорно лице, установено в държава членка от еврозоната, което има статут на значимо поднадзорно лице, съгласно надзорно решение на ЕЦБ, основано на член 6, параграф 4 или член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ;
18. „значимо поднадзорно лице в участваща държава членка извън еврозоната“ е поднадзорно лице, установено в участваща държава членка извън еврозоната, което има статут на значимо поднадзорно лице съгласно надзорно решение на ЕЦБ, основано на член 6, параграф 4 или член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ;
19. „дъщерно предприятие“ е дъщерно предприятие съгласно определението на член 4, параграф 1, точка 16 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
20. „поднадзорно лице“ е някое от следните: а) кредитна институция, установена в участваща държава членка; б) финансов холдинг, установен в участваща държава членка; в) смесен финансов холдинг, установен в участваща държава членка, при условие че отговаря на условията, посочени в точка 22, буква б); г) клон, установен в участваща държава членка от кредитна институция, която е установена в неучастваща държава членка.

Централен контрагент (ЦК) съгласно определението на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета¹⁰, който е кредитна институция по смисъла на Директива 2013/36/ЕС, се счита за поднадзорно лице съгласно Регламента за ЕНМ, настоящия регламент и съответното право на Съюза, без да се засяга надзорът, извършван над ЦК от съответните НКО, както е посочено в Регламент (ЕС) № 648/2012;

21. „поднадзорна група“ е някое от следните:
 - а) група, чието предприятие майка е кредитна институция или финансов холдинг с главно управление в участваща държава членка;
 - б) група, чието предприятие майка е смесен финансов холдинг с главно управление в участваща държава членка, при условие че координатор на финансовия конгломерат по смисъла на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹¹ е орган, компетентен да упражнява

¹⁰ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

¹¹ Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО,

- надзор над кредитни институции, който е и координатор във функцията си на надзорен орган на кредитни институции;
- в) поднадзорни лица, всяко от които с главно управление в същата участваща държава членка, при условие че те са дълготрайно свързани с централен орган, който извършва надзор над тях, съгласно условията, посочени в член 10 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и който е установен в същата участваща държава членка;
22. „значима поднадзорна група“ е поднадзорна група, която има статут на значима поднадзорна група съгласно надзорно решение на ЕЦБ на основание член 6, параграф 4 и член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ;
23. „по-малко значима поднадзорна група“ е поднадзорна група, която няма статут на значима поднадзорна група по смисъла на член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ;
24. „надзорна процедура на ЕЦБ“ е всяка дейност на ЕЦБ, насочена към подготовката на издаването на надзорно решение на ЕЦБ, включително общи процедури и налагане на административни имуществени санкции. Всички надзорни процедури на ЕЦБ са предмет на част III. Част III също така се прилага по отношение на налагането на административни имуществени санкции, освен ако в част X е предвидено друго;
25. „надзорна процедура на НКО“ е всяка дейност на НКО, насочена към подготовката на издаването на надзорно решение на НКО, чиито адресати са едно или повече поднадзорни лица или поднадзорни групи, или един или повече други субекти, включително налагането на административни санкции;
26. „надзорно решение на ЕЦБ“ е правен акт, който е приет от ЕЦБ при упражняване на възложените ѝ задачи и правомощия с Регламента за ЕНМ под формата на решение на ЕЦБ, чиито адресати са едно или повече поднадзорни лица или поднадзорни групи, или един или повече други субекти, и който не е правен акт с общо приложение;
27. „трета държава“ е държава, която не е нито държава членка, нито държава членка на Европейското икономическо пространство;
28. „работен ден“ е ден, който не е събота, неделя или официален празник на ЕЦБ в съответствие с приложимия за ЕЦБ календар¹².

93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).

12 Публикуван на уебсайта на ЕЦБ.

ЧАСТ II
ОРГАНИЗАЦИЯ НА ЕНМ

Дял 1

Структури за надзора над значими и по-малко значими поднадзорни лица

Глава 1

Надзор над значими поднадзорни лица

Член 3

Съвместни надзорни екипи

1. За надзора над всяко значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група в участващи държави членки се създава съвместен надзорен екип. Всеки съвместен надзорен екип се състои от служители от ЕЦБ и от НКО, които са назначени в съответствие с член 4 и които работят под координацията на определен служител на ЕЦБ (наричан по-долу „координатор на СНЕ“) и един или няколко подкоординатори от НКО, както е посочено по-надолу в член 6.
2. Без да се засягат другите разпоредби на настоящия регламент, задачите на съвместния надзорен екип включват, но не се ограничават до следното:
 - а) изпълнение на процеса по надзорен преглед и оценка (ПНПО), посочен в член 97 от Директива 2013/36/ЕС, за значимото поднадзорно лице или значимата поднадзорна група, над които извършва надзор;
 - б) като се отчита ПНПО, предлагане пред Надзорния съвет на план за извършване на надзорни проверки, включително план за извършване на проверки на място, както е предвидено в член 99 от Директива 2013/36/ЕС, за такова значимо поднадзорно лице или такава значима поднадзорна група;
 - в) изпълнение на плана за извършване на надзорни проверки, одобрен от ЕЦБ, както и на всички надзорни решения на ЕЦБ по отношение на значимото поднадзорно лице или значимата поднадзорна група, над които извършва надзор;
 - г) осигуряване на координация с екипа за извършване на проверки на място, посочен в част XI, относно изпълнението на плана за извършване на проверки на място;
 - д) взаимодействие с НКО, когато е уместно.

Член 4

Създаване и състав на съвместните надзорни екипи

1. ЕЦБ отговаря за създаването и състава на съвместните надзорни екипи. Назначаването на служители от НКО в съвместните надзорни екипи се извършва от съответните НКО съгласно параграф 2.
2. В съответствие с принципите, определени в член 6, параграф 8 от Регламента за ЕНМ, и без да се засяга член 31 от него, НКО назначават едно или повече лица от техния персонал като член или членове на съвместен надзорен екип. Служител на НКО може да бъде назначен като член на повече от един съвместен надзорен екип.
3. Независимо от параграф 2, ЕЦБ може да изиска от НКО да промени извършените назначения, ако е целесъобразно с оглед състава на съвместен надзорен екип.
4. Когато повече от един НКО изпълняват надзорни задачи в участваща държава членка или когато в участваща държава членка националното право възлага на НЦБ конкретни надзорни задачи и НЦБ не е НКО, съответните органи координират участието си в съвместните надзорни екипи.

Член 5

Участие на служители от НЦБ на участващи държави членки

1. НЦБ на участващи държави членки, които участват в пруденциалния надзор над значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група съгласно националното им право и които не са НКО, могат също да назначат един или няколко свои служители в съвместен надзорен екип.
2. ЕЦБ се информира за тези назначения и член 4 се прилага съответно.
3. Когато в съвместен надзорен екип са назначени служители от НЦБ на участващи държави членки, позоваванията на НКО във връзка със съвместните надзорни екипи се тълкуват като включващи позоваване на тези НЦБ.

Член 6

Координатор на СНЕ и подкоординатори

1. Координаторът на СНЕ, подпомаган от подкоординатори от НКО съгласно определението на параграф 2, осигурява координацията на работата в рамките на съвместния надзорен екип. За тази цел членовете на съвместния надзорен екип изпълняват указанията на координатора на СНЕ във връзка със задачите си в съвместния надзорен екип. Това не засяга задачите и задълженията им в съответния им НКО.
2. Всеки НКО, който назначава повече от един служител в съвместния надзорен екип, определя един от тях като подкоординатор (наричан по-долу „подкоординатор от НКО“). Подкоординаторите от НКО подпомагат координатора на СНЕ във връзка с

организацията и координацията на задачите в съвместния надзорен екип, по-специално по отношение на служителите, които са били назначени от същия НКО, който е назначил и съответния подкоординатор от НКО. Подкоординаторът от НКО може да дава указания на членовете на съвместния надзорен екип, назначени от същия НКО, при условие че същите не противоречат на указанията, дадени от координатора на СНЕ.

Глава 2

Надзор над по-малко значими поднадзорни лица

Член 7

Участие на служители от други НКО в надзорен екип на НКО

Без да се засяга член 31, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, когато във връзка с надзора над по-малко значими поднадзорни лица ЕЦБ установи, че е целесъобразно да бъдат включени служители от един или повече други НКО в надзорния екип на НКО, ЕЦБ може да поиска от последния да включи служители на такива други НКО.

Дял 2

Надзор на консолидирана основа и участие на ЕЦБ и НКО в колегии от надзорни органи

Член 8

Надзор на консолидирана основа

ЕЦБ упражнява надзор на консолидирана основа съгласно предвиденото в член 111 от Директива 2013/36/ЕС по отношение на кредитни институции, финансови холдинги или смесени финансови холдинги, които са значими на консолидирана основа. Съответният НКО изпълнява задачите на надзорен орган на консолидирана основа по отношение на кредитни институции, финансови холдинги или смесени финансови холдинги, които са по-малко значими на консолидирана основа.

Член 9

ЕЦБ като председател на колегия от надзорни органи

1. Когато ЕЦБ е консолидиращият надзорен орган, тя председателства колегията, създадена съгласно член 116 от Директива 2013/36/ЕС. НКО на участващите държави членки, в които са установени предприятието майка, дъщерните предприятия и значимите клонове по смисъла на член 51 от Директива 2013/36/ЕС, ако има такива, имат правото да участват в колегията като наблюдатели.

2. Ако няма колегия, създадена съгласно член 116 от Директива 2013/36/ЕС, и ако значимо поднадзорно лице има клонове в участваща държава членка, които се считат за значими в съответствие с член 51, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, ЕЦБ създава колегия от надзорни органи с компетентните органи на приемащата държава членка.

Член 10

ЕЦБ и НКО като членове на колегия от надзорни органи

Ако консолидиращият надзорен орган не е в участваща държава членка, ЕЦБ и НКО участват в колегията от надзорни органи в съответствие със следните правила и с разпоредбите, съдържащи се в съответното право на Съюза:

- а) ако всички поднадзорни лица в участващите държави членки са значими поднадзорни лица, ЕЦБ участва в колегията от надзорни органи като член, докато НКО имат право да участват в същата колегия като наблюдатели;
- б) ако всички поднадзорни лица в участващите държави членки са по-малко значими поднадзорни лица, НКО участват в колегията от надзорни органи като членове;
- в) ако поднадзорните лица в участващите държави членки са както по-малко значими поднадзорни лица, така и значими поднадзорни лица, ЕЦБ и НКО участват в колегията от надзорни органи като членове. НКО на участващите държави членки, в които са установени значимите поднадзорни лица, имат право да участват в колегията от надзорни органи като наблюдатели.

Дял 3

Процедури за правото на установяване и свободното предоставяне на услуги

Глава 1

Процедури за правото на установяване и свободното предоставяне на услуги в рамките на ЕНМ

Член 11

Право на установяване на кредитни институции в рамките на ЕНМ

1. Всяко значимо поднадзорно лице, което желае да установи клон на територията на друга участваща държава членка, уведомява за намерението си НКО на участващата държава членка, в която се намира главното управление на значимото поднадзорно лице. Информацията се предоставя в съответствие с изискванията на член 35, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС. НКО незабавно информира ЕЦБ за получаването на това уведомление.

2. Всяко по-малко значимо поднадзорно лице, което желае да установи клон на територията на друга участваща държава членка, уведомява своя НКО за намерението си в съответствие с изискванията на член 35, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС.
3. В случай че ЕЦБ не вземе решение за противното в рамките на два месеца от получаване на уведомлението, клонът, посочен в параграф 1, може да бъде установен и да започне дейността си. ЕЦБ съобщава тази информация на НКО на участващата държава членка, в която е установен клонът.
4. В случай че НКО на държавата членка по произход не вземе решение за противното в рамките на два месеца от получаване на уведомлението, клонът, посочен в параграф 2, може да бъде установен и да започне дейността си. НКО съобщава тази информация на ЕЦБ.
5. В случай на промяна на някое от сведенията, съобщени съгласно параграфи 1 и 2, поднадзорното лице изпраща на НКО, който е получил първоначалната информация, писмено уведомление за тази промяна най-малко един месец преди прилагане на промяната. Този НКО уведомява НКО на държавата членка, в която е установен клонът.

Член 12

Упражняване на свободно предоставяне на услуги от кредитни институции в рамките на ЕНМ

1. Всяко значимо поднадзорно лице, което желае да упражнява свободно предоставяне на услуги, като упражнява дейността си на територията на друга участваща държава членка за първи път, уведомява ЕЦБ в съответствие с изискванията на Директива 2013/36/ЕС. Уведомлението се съобщава на НКО на участващата държава членка, в която ще се предоставят услугите.
2. Всяко по-малко значимо поднадзорно лице, което желае да упражнява свободно предоставяне на услуги, като упражнява дейността си на територията на друга участваща държава членка за първи път, уведомява своя НКО в съответствие с изискванията на Директива 2013/36/ЕС. Уведомлението се съобщава на ЕЦБ.

Глава 2

Процедури за правото на установяване и свободното предоставяне на услуги от кредитни институции, установени в неучастващи държави членки, в рамките на ЕНМ

Член 13

Уведомление за упражняване на правото на установяване в рамките на ЕНМ от кредитни институции, установени в неучастващи държави членки

1. Когато компетентният орган на неучастваща държава членка съобщи информацията по член 35, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС в съответствие с процедурата, уредена в член 35, параграф 3 от нея, на НКО на участващата държава членка, в която ще се установява клонът, този НКО незабавно уведомява ЕЦБ за получаването на това съобщение.
2. В рамките на два месеца от получаването на съобщението от компетентния орган на неучастваща държава членка, ЕЦБ — в случай на клон, който е значим според критериите, установени в член 6 от Регламента за ЕНМ и част IV от настоящия регламент, или съответният НКО — в случай на клон, който е по-малко значим според критериите, установени в член 6 от Регламента за ЕНМ и част IV от настоящия регламент, се подготвя да упражнява надзор над клона в съответствие с членове 40—46 от Директива 2013/36/ЕС, и при необходимост указва условията, при които в интерес на общото благо клонът може да упражнява дейността си в приемащата държава членка.
3. НКО информират ЕЦБ за условията, при които, съгласно националното право и в интерес на общото благо, клон може да упражнява дейност в тяхната държава членка.
4. Промяната на информация, предоставена от кредитната институция, която желае да установи клон по член 35, параграф 2, букви б), в) или г) от Директива 2013/36/ЕС, се съобщава на НКО, посочен в параграф 1.

Член 14

Компетентен орган на приемащата държава членка за клонове

1. В съответствие с член 4, параграф 2 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ упражнява правомощията на компетентния орган на приемащата държава членка, когато клонът е значим по смисъла на член 6, параграф 4 от него.
2. Когато клонът е по-малко значим по смисъла на член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, правомощията на компетентния орган на приемаща държава членка се упражняват от НКО на участващата държава членка, в която е установен клонът.

Член 15

Уведомление за упражняване на свободно предоставяне на услуги в рамките на ЕНМ от кредитни институции, установени в неучастващи държави членки

Когато компетентният орган на неучастваща държава членка предостави уведомление по смисъла на член 39, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, адресат на уведомлението е НКО на

участващата държава членка, в която ще се упражнява свободното предоставяне на услуги. НКО незабавно информира ЕЦБ за получаването на това уведомление.

Член 16

Компетентен орган на приемащата държава членка за свободно предоставяне на услуги

1. В съответствие с член 4, параграф 2 и в рамките на обхвата на член 4, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ изпълнява задачите на компетентния орган на приемащата държава членка по отношение на кредитни институции, установени в неучастващи държави членки, които упражняват свободно предоставяне на услуги в участващи държави членки.
2. Ако свободното предоставяне на услуги е в интерес на общото благо при спазване на определени условия съгласно националното право на участващите държави членки, НКО информират ЕЦБ за тези условия.

Глава 3

Процедури за правото на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на неучастващи държави членки

Член 17

Право на установяване и упражняване на свободно предоставяне на услуги по отношение на неучастващи държави членки

1. Значимо поднадзорно лице, което желае да установи клон или да упражнява свободно предоставяне на услуги на територията на неучастваща държава членка, уведомява ЕЦБ за намерението си в съответствие с разпоредбите на приложимото право на Съюза. ЕЦБ упражнява правомощията на компетентния орган на държавата членка по произход.
2. По-малко значимо поднадзорно лице, което желае да установи клон или да упражнява свободно предоставяне на услуги на територията на неучастваща държава членка, уведомява съответния НКО за намерението си в съответствие с разпоредбите на приложимото право на Съюза. Съответният НКО упражнява правомощията на компетентния орган на държавата членка по произход.

Дял 4

Допълнителен надзор над финансови конгломерати

Член 18

Координатор

1. ЕЦБ поема задачата на координатор на финансов конгломерат съгласно посочените в съответното право на Съюза критерии по отношение на значимо поднадзорно лице.
2. НКО поема задачата на координатор на финансов конгломерат съгласно посочените в съответното право на Съюза критерии по отношение на по-малко значимо поднадзорно лице.

ЧАСТ III
ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА ФУНКЦИОНИРАНЕТО НА ЕНМ

Дял 1

Принципи и задължения

Член 19

Общ преглед

В настоящата част се установяват а) общи правила относно прилагането на ЕНМ от ЕЦБ и НКО и б) разпоредбите, които ЕЦБ ще прилага при извършване на надзорна процедура на ЕЦБ с оглед на издаването на правен акт, чийто адресати са едно или повече поднадзорни лица или други субекти.

Общите принципи и разпоредби, приложими между ЕЦБ и НКО в тясно сътрудничество, са посочени в част IX.

Член 20

Задължение за лоялно сътрудничество

ЕЦБ и НКО спазват задължение за лоялно сътрудничество и задължение за обмен на информация.

Член 21

Общо задължение за обмен на информация

1. Без да се засяга правомощието на ЕЦБ да получава пряко или да има пряк достъп до информацията, докладвана текущо от поднадзорните лица, НКО по-специално предоставят на ЕЦБ своевременно и точно цялата информация, която ѝ е необходима за изпълнението на задачите, възложени ѝ по силата на Регламента за ЕНМ. Тази информация включва информация, произтичаща от дейностите на НКО по проверка и на място.
2. При обстоятелства, когато получава информация пряко от юридическите или физическите лица, посочени в член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ предоставя тази информация на съответните НКО своевременно и точно. Тази информация включва по-конкретно информацията, необходима на НКО за изпълнението на ролята им за подпомагане на ЕЦБ.

Член 22

Право на ЕЦБ да указва на НКО или ОНРО да упражнят правомощията си и да предприемат действия, в случай че ЕЦБ има надзорна задача, но не и свързаните с това правомощия

1. Доколкото е необходимо за изпълнението на възложените ѝ с Регламента за ЕНМ задачи, ЕЦБ може, посредством указания, да изиска от НКО и/или ОНРО да упражнят правомощията си по силата на националното право и в съответствие с установените в него условия и както е предвидено в член 9 от Регламента за ЕНМ, когато Регламентът за ЕНМ не предоставя такива правомощия на ЕЦБ.
2. НКО и/или ОНРО, съобразно член 5 от Регламента за ЕНМ, своевременно информират ЕЦБ за упражняването на тези правомощия.

Член 23

Езиков режим между ЕЦБ и НКО

1. Освен ако е предвидено друго в параграфи 2—5 от настоящия член:
 - а) комуникацията между ЕЦБ и НКО се извършва само на английски език; и
 - б) правните актове на ЕЦБ, чийто адресати са един или повече НКО, се приемат само на английски език.
2. В предвидените в член 24, параграф 2 случаи НКО предоставя на ЕЦБ проект на решение или друг документ, чийто адресат в крайна сметка се предвижда да бъде поднадзорно лице или друг субект (наричан по-долу „документ на НКО“) само на английски език.
3. Чрез дерогация от параграф 1, буква а) НКО предоставя на ЕЦБ документ на НКО на официален език на държавата членка на НКО:
 - а) ако НКО трябва да изготви проект на решение, чийто адресат е поднадзорно лице или друг субект, което може в крайна сметка да бъде прието от ЕЦБ в съответствие с член 14 или 15 от Регламента за ЕНМ;
 - б) ако по искане на ЕЦБ, НКО трябва да изготви проект на решение за ЕЦБ, чийто адресат е значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група;
 - в) ако по собствена инициатива НКО изготвя проект на решение, чийто адресат е значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група, за разглеждане от ЕЦБ;
 - г) ако НКО предоставя на ЕЦБ проект на съществено надзорно решение, чийто адресат е по-малко значимо поднадзорно лице или група, за да може ЕЦБ да изрази становището си; или
 - д) ако НКО предоставя на ЕЦБ проект на друг документ, чийто адресат в крайна сметка се предвижда да бъде поднадзорно лице, за да може ЕЦБ да изрази становището си.

В допълнение, НКО предоставя на ЕЦБ:

- i) в случаите на букви а)—д) по-горе, обяснителен меморандум на английски език, в който се разяснява фактическата обстановка и същността на случая и се резюмират разискванията, на които се основава проектът на решението или на документа;
 - ii) в случаите на букви а)—в) по-горе, превод на проекта на решение на английски език, освен ако този документ на НКО е на английски език.
4. Ако НКО е получил документ от поднадзорно лице или от юридическо или физическо лице (наричан по-долу „документ, който не е на НКО“) и е задължен да го препрати на ЕЦБ, той препраща документа, който не е на НКО, на ЕЦБ на езика на оригинала.
 5. НКО, който е препратил на ЕЦБ във връзка със задачите ѝ съгласно Регламента за ЕНМ документ, който не е на НКО, изготвя по искане на ЕЦБ резюме на английски език на документа, който не е на НКО.

Член 24

Езиков режим между ЕЦБ и юридически или физически лица, включително поднадзорни лица

1. Всеки документ, който поднадзорно лице или друго юридическо или физическо лице, по отношение на всяко от които се прилагат надзорни процедури на ЕЦБ, изпраща на ЕЦБ, може да бъде изготвен на всеки един от официалните езици на Съюза, избран от поднадзорното лице или субект.
2. ЕЦБ, поднадзорните лица и всички други юридически или физически лица, по отношение на всяко от които се прилагат надзорни процедури на ЕЦБ, могат да използват единствено английски език в писмената си комуникация, включително по отношение на правните актове, ако те изрично се съгласят с това.

ЕЦБ се стреми към изрично споразумение за използването на английски език със значимите поднадзорни лица.

Отмяната на такова споразумение за използването на английски език засяга само аспектите на надзорната процедура на ЕЦБ, които все още не са извършени.

Участниците в устно изслушване могат да поискат да бъдат изслушани на определен официален език на Съюза, различен от езика на надзорната процедура на ЕЦБ. В този случай се осигурява устен превод по време на устното изслушване, при условие че до ЕЦБ е отправено предизвестие с достатъчен срок за това изискване.

3. Надзорните решения на ЕЦБ, чийто адресат е едно или повече поднадзорни лица, поднадзорни групи или други субекти, с изключение на случаите на параграф 2, се приемат от ЕЦБ на английски език и на официалния език на държавата членка, в която е главното управление или местожителството на всеки адресат. Когато съответната

държава членка има повече от един официален език, решенията се приемат на един от тези езици. В случай че главното управление или местожителството на адресата е извън Съюза, надзорното решение на ЕЦБ се приема на английски език и на езика, избран съгласно параграф 1. Ако решението е взето въз основа на заявление на поднадзорно лице, решението се приема на английски език и на езика, използван в заявлението.

4. Когато правен акт на ЕЦБ е приет на английски език и на който и да е друг официален език на Съюза, всички езикови версии са еднакво автентични.

Дял 2

Общи разпоредби, свързани със законосъобразност на производството за приемане на надзорни решения на ЕЦБ

Глава 1

Надзорни процедури на ЕЦБ

Член 25

Общи принципи

1. Надзорни процедури на ЕЦБ, които са започнати в съответствие с член 4 и раздел 2 на глава III от Регламента за ЕНМ и с част IV от настоящия регламент, се извършват в съответствие с член 22 от Регламента за ЕНМ и разпоредбите на настоящия дял.
2. Разпоредбите на настоящия дял не се прилагат по отношение на процедури, извършвани от Административния съвет за преглед.

Член 26

Страни

1. Страни по надзорна процедура на ЕЦБ са:
 - а) тези, които подават заявление;
 - б) тези, до които ЕЦБ възнамерява да адресира или е адресирала надзорно решение на ЕЦБ.
2. НКО не се считат за страни.

Член 27

Представителство на страна

1. Страната може да бъде представлявана от представителите ѝ по закон или според устройствените ѝ правила или от друг представител, упълномощен с писмено

пълномощно да предприема някои или всички действия, отнасящи се до надзорната процедура на ЕЦБ.

2. Оттеглянето на пълномощното поражда действие само след получаването на писмено оттегляне от ЕЦБ. ЕЦБ потвърждава получаването на такова оттегляне.
3. В случай че страната е назначила представител в надзорна процедура на ЕЦБ, ЕЦБ се свързва само с назначения представител в тази надзорна процедура, освен ако конкретните обстоятелства налагат ЕЦБ да се свърже пряко със страната. В последния случай представителят се информира.

Член 28

Общи задължения на ЕЦБ и на страните по надзорна процедура на ЕЦБ

1. Надзорната процедура на ЕЦБ може да бъде започната служебно или по искане на страна. При спазване на параграф 3, ЕЦБ установява фактите, които са от значение за приемане на окончателното ѝ решение във всяка служебно започната надзорна процедура на ЕЦБ.
2. В оценката си ЕЦБ взема предвид всички относими обстоятелства.
3. При спазване на правото на Съюза, страната се задължава да участва в надзорната процедура на ЕЦБ и да осигурява съдействие за изясняване на фактите. В надзорните процедури на ЕЦБ, започнати по искане на страна, ЕЦБ може да ограничи установяването на фактите до изискване към страната да предостави относимата фактическа информация.

Член 29

Доказателства в надзорните процедури на ЕЦБ

1. За да установи фактите по случая, ЕЦБ използва доказателствата, които счете за целесъобразни след надлежното им разглеждане.
2. При спазване на правото на Съюза, страните оказват съдействие ЕЦБ при установяването на фактите по случая. По-специално, при спазване на ограниченията, свързани с процедурите за налагане на санкции съгласно правото на Съюза, страните представят вярно известните им факти.
3. ЕЦБ може да определи срок, в който страните могат да представят доказателства.

Член 30

Свидетели и вещи лица в надзорните процедури на ЕЦБ

1. ЕЦБ може да изслушва свидетели и вещи лица, ако счете за необходимо.
2. Когато назначава вещо лице, ЕЦБ определя задачата на вещото лице в споразумение и определя срок, в който вещото лице представя доклада си.

3. Когато ЕЦБ изслушва свидетели или вещи лица, те имат право на искане за възстановяване на техните пътни и дневните разходи. Свидетелите имат право на обезщетение за пропуснати доходи, а вещите лица — на договореното възнаграждение за техните услуги, след като са представили заключенията си. Обезщетението се предоставя съгласно разпоредбите, приложими съответно по отношение на обезщетенията на свидетели и възнагражденията на вещи лица от Съда на Европейския съюз.
4. ЕЦБ може да изиска лицата по член 11, параграф 1, буква в) от Регламента за ЕНМ, да присъстват като свидетели в помещенията на ЕЦБ или на всяко друго място в участваща държава членка, определено от ЕЦБ. Когато лице по член 11, параграф 1, буква в) от Регламента за ЕНМ е юридическо лице, физическите лица, които го представляват, са длъжни да присъстват съгласно предходното изречение.

Член 31

Право на изслушване

1. Преди ЕЦБ да може да приеме надзорно решение на ЕЦБ, чийто адресат е страна и което би засегнало неблагоприятно правата на тази страна, на същата трябва да се даде възможност да представи на ЕЦБ писмено становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение на ЕЦБ. Ако счете за целесъобразно, ЕЦБ може да даде на страните възможността да изложат пред ЕЦБ становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение на ЕЦБ в заседание. В уведомлението, с което ЕЦБ дава на страната възможност да представи своето становище, се посочва основното съдържание на подготвяното надзорно решение на ЕЦБ и основните факти и възражения, на които ЕЦБ възнамерява да основе решението си. Раздел 1 на глава III от Регламента за ЕНМ не е предмет на разпоредбите на този член.
2. Ако ЕЦБ предостави на страна възможността да изложи становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение на ЕЦБ в заседание, отсъствието на страната не е причина за отлагане на заседанието, освен ако има основателни причини за това. Ако страната има основателни причини, ЕЦБ може да отложи заседанието или да даде на страната възможност да представи писмено становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение. ЕЦБ изготвя писмен протокол от заседанието, който се подписва от страните. ЕЦБ предоставя на страните копие от протокола.
3. По правило на страната се дава възможност да представи писменото си становище в срок до две седмици след получаването на изложение, посочващо фактите и възраженията, на които ЕЦБ възнамерява да основе приемането на надзорното решение на ЕЦБ.

По искане на страната ЕЦБ може да удължи срока при необходимост.

При особени обстоятелства ЕЦБ може да съкрати срока до три работни дни. Срокът се съкращава до три работни дни също и в случаите, обхванати от членове 14 и 15 от Регламента за ЕНМ.

4. Независимо от параграф 3 и при спазване на параграф 5 ЕЦБ може да приеме надзорно решение на ЕЦБ, чийто адресат е страна и което би засегнало пряко и неблагоприятно правата на тази страна, без да ѝ дава възможност да представи становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение на ЕЦБ преди приемането му, ако се окаже необходимо приемане на неотложно решение, за да се предотврати значителна вреда за финансовата система.
5. Ако в съответствие с параграф 4 е прието неотложно надзорно решение на ЕЦБ, на страната се дава възможността своевременно след приемането му да представи писмено становище относно фактите и възраженията, относими към надзорното решение на ЕЦБ. По правило на страната се дава възможност да представи писменото си становище в срок до две седмици след получаването на надзорното решение на ЕЦБ. По искане от страната ЕЦБ може да удължи срока, като срокът не може да надвишава шест месеца. ЕЦБ преглежда надзорното решение на ЕЦБ с оглед на становището на страната и може да го потвърди, отмени, измени или да го отмени и замени с ново надзорно решение на ЕЦБ.
6. Параграфи 4 и 5 не се прилагат за надзорни процедури на ЕЦБ, свързани със санкции по член 18 от Регламента за ЕНМ.

Член 32

Достъп до преписките в надзорната процедура на ЕЦБ

1. Правото на защита на заинтересованите страни се съблюдава в пълна степен в хода на надзорните процедури на ЕЦБ. За тази цел и след откриването на надзорната процедура на ЕЦБ, страните имат право на достъп до преписката на ЕЦБ при зачитане на законния интерес на юридическите и физическите лица, различни от съответната страна, за опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация. НКО предават своевременно на ЕЦБ всяко получено искане, отнасящо се до достъпа до преписки, свързани с надзорни процедури на ЕЦБ.
2. Преписките се състоят от всички получени, представени или събрани от ЕЦБ документи в хода на надзорната процедура на ЕЦБ, независимо от техния носител.
3. За целите на настоящия член поверителната информация по-специално включва:
 - а) вътрешни документи на ЕЦБ или на НКО; и
 - б) кореспонденция между ЕЦБ и НКО или между НКО.
4. Никоя от разпоредбите на настоящия член не възпрепятства ЕЦБ или НКО да разкриват и използват информация, необходима за доказване на нарушение.

5. ЕЦБ може да определи достъпът до преписка да се предоставя по един или повече от следните начини, като надлежно отчита техническите възможности на страните:
- а) посредством CD-ROM или друго електронно устройство за съхранение на данни, включително такива, които могат да се появят в бъдеще;
 - б) чрез копия на достъпната преписка на хартиен носител, изпратени им по пощата;
 - в) като ги покани да се запознаят с достъпната преписка в помещенията на ЕЦБ.

Глава 2

Надзорни решения на ЕЦБ

Член 33

Мотивиране на надзорните решения на ЕЦБ

1. При спазване на параграф 2 надзорното решение на ЕЦБ се придружава от мотивите за приемането му.
2. Мотивите съдържат основните факти и правните основания, на които ЕЦБ основава решението си.
3. При спазване на член 31, параграф 4 ЕЦБ основава решението само на факти и възражения, по които страната е имала възможност да представи становище.

Член 34

Суспензивно действие

1. Без да се засяга член 278 от ДФЕС и член 24, параграф 8 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ може да реши, че прилагането на надзорно решение на ЕЦБ се спира, а) като посочи това в надзорното решение или б) в случаи, различни от искане за преглед от Административния съвет за преглед, по искане на адресата на надзорното решение.

Член 35

Уведомление за надзорни решения на ЕЦБ

1. ЕЦБ може да уведоми страна за надзорно решение а) устно, б) чрез връчване или доставяне на ръка на копие на надзорното решение, в) чрез препоръчано писмо с обратна разписка, г) чрез експресна куриерска услуга, д) по факс или е) по електронен път в съответствие с параграф 10.
2. Ако е посочен представител, ЕЦБ може да уведоми него за надзорното решение на ЕЦБ. В такива случаи ЕЦБ не е задължена да уведомява за надзорното решение на ЕЦБ също и поднадзорното лице, представлявано от такъв представител.

3. В случай на устно уведомяване за надзорно решение на ЕЦБ уведомлението за решението се счита за връчено на адресата, ако служител на ЕЦБ е информирал а) съответното физическо лице, в случай на физическо лице, и б) упълномощен от юридическото лице представител за получаване на надзорното решение на ЕЦБ, в случай на юридическо лице. В такъв случай своевременно след такова устно уведомяване на адресата се предоставя писмено копие на надзорното решение на ЕЦБ .
4. В случай на уведомяване за надзорно решение на ЕЦБ чрез препоръчано писмо с обратна разписка уведомлението за надзорното решение на ЕЦБ се счита за връчено на адресата на десетия ден след предаването на писмото на доставчика на пощенски услуги, освен ако от обратната разписка е видно, че писмото е получено на различна дата.
5. В случай на уведомяване за надзорно решение на ЕЦБ чрез експресна куриерска услуга уведомлението за надзорното решение на ЕЦБ се счита за връчено на адресата на десетия ден след предаването на писмото на куриерската служба, освен ако от разписката за доставяне от куриерската служба е видно, че писмото е получено на различна дата.
6. Параграфи 4 и 5 изискват надзорното решение на ЕЦБ да бъде адресирано до подходящ за връчване адрес (валиден адрес). Валиден адрес е:
 - а) в случая на надзорна процедура на ЕЦБ, започната по искане или по заявление на адресата на надзорно решение на ЕЦБ — адресът, предоставен от адресата в неговото искане или заявление;
 - б) в случая на поднадзорно лице — последният служебен адрес на главното управление, предоставен на ЕЦБ от поднадзорното лице;
 - в) в случая на физическо лице — последният предоставен на ЕЦБ адрес, а ако на ЕЦБ не е предоставен адрес и физическото лице е служител, ръководител или акционер в поднадзорното лице — служебният адрес на поднадзорното лице в съответствие с буква б).
7. Всяко лице, което е страна по надзорна процедура на ЕЦБ, предоставя на ЕЦБ при поискване валиден адрес.
8. Ако лице е установено или има местожителство в държава, която не е държава членка, ЕЦБ може да изиска от страната да посочи в разумен срок упълномощен получател, който е резидент на държава членка или който има служебни помещения в държава членка. Ако при такова искане не бъде посочен упълномощен получател и съответно докато такъв не бъде посочен, всички съобщения могат да бъдат връчвани в съответствие с параграфи 3—5 и 9 на адреса на страната, предоставен на ЕЦБ.
9. Когато лицето, което е адресат на надзорно решение на ЕЦБ, е предоставило на ЕЦБ номер на факс, ЕЦБ може да уведоми за надзорно решение на ЕЦБ чрез предаване на копие на надзорното решение на ЕЦБ по телефакс. Адресатът се счита за уведомен за надзорното решение на ЕЦБ, ако ЕЦБ получи потвърждение за успешно завършване на доставянето на телефакса.

10. ЕЦБ може да определи с решение без адресати критериите, при които надзорно решение на ЕЦБ може да бъде връчено по електронен път. Такова решение се публикува.

Дял 3

Докладване на нарушения

Член 36

Докладване на нарушения

Всяко лице може добросъвестно да представи доклад пряко на ЕЦБ, ако има основателни причини да счита, че докладът ще разкрие нарушения на правните актове, посочени в член 4, параграф 3 от Регламента за ЕНМ, от кредитни институции, финансови холдинги, смесени финансови холдинги или компетентни органи (включително самата ЕЦБ).

Член 37

Подходяща защита за доклади за нарушения

1. Когато лице добросъвестно изготвя доклад за предполагаеми нарушения на правните актове, посочени в член 4, параграф 3 от Регламента за ЕНМ, от поднадзорни лица или компетентни органи, докладът се третира като защитен доклад.
2. Всички лични данни както на лицето, което изготвя защитен доклад, така и на лицето, за което се предполага, че е отговорно за нарушението, са защитени в съответствие с приложимата правна рамка на Съюза за защита на данните.
3. ЕЦБ не разкрива кое е лицето, което е изготвило защитен доклад, без преди това да получи изричното съгласие на това лице, освен ако такова разкриване е поискано със съдебно разпореждане с оглед на по-нататъшни разследвания или последващо съдебно производство.

Член 38

Процедури за последващите действия във връзка с доклади

1. ЕЦБ оценява всички доклади относно значимите поднадзорни лица и докладите, свързани с по-малко значимите поднадзорни лица, по отношение на нарушения на регламентите или решенията на ЕЦБ. В случаите, когато НКО получат такива доклади, те ги препращат на ЕЦБ, без да разкриват кое е лицето, което е изготвило доклада, освен ако това лице предостави изричното си съгласие.
2. Без да се засяга параграф 1, ЕЦБ препраща докладите, засягащи по-малко значимите поднадзорни лица, на съответния НКО, без да разкрива кое е лицето, което е изготвило доклада, освен ако това лице предостави изричното си съгласие.

3. ЕЦБ обменя информация с НКО: а) за да оцени дали докладите са изпратени както до ЕЦБ, така и до съответния НКО, и да координира усилията; и б) да се запознае с резултатите от последващите действия във връзка с докладите, препратени до НКО.
4. ЕЦБ използва разумна преценка, когато определя как да оцени получените доклади и какви действия да бъдат предприети.
5. В случай на предполагаеми нарушения от поднадзорни лица съответното поднадзорно лице при поискване предоставя на ЕЦБ цялата информация и документи, поискани от ЕЦБ за оценяване на получените доклади.
6. Във връзка с предполагаеми нарушения от компетентни органи (различни от ЕЦБ) ЕЦБ изисква от съответния компетентен орган да предостави становището си относно докладваните факти.
7. В годишния си доклад, описан в член 20, параграф 2 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ представя в съкратена или в обобщена форма информация относно получените доклади, така че отделните поднадзорни лица или субекти да не могат да бъдат идентифицирани.

ЧАСТ IV
ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СТАТУТА НА ПОДНАДЗОРНО ЛИЦЕ КАТО ЗНАЧИМО ИЛИ ПО-
МАЛКО ЗНАЧИМО

Дял 1

Общи разпоредби, свързани с класификацията като значимо или по-малко значимо

Член 39

Класифициране на поднадзорно лице на индивидуална основа като значимо

1. Поднадзорно лице се счита за значимо поднадзорно лице, ако ЕЦБ определи това в надзорно решение на ЕЦБ, чийто адресат е съответното поднадзорно лице, съгласно членове 43—49, като посочва мотивите за такова решение.
2. Поднадзорно лице престава да бъде класифицирано като значимо поднадзорно лице, ако ЕЦБ определи в надзорно решение на ЕЦБ, чийто адресат е лицето, че то е по-малко значимо поднадзорно лице или че вече не е поднадзорно лице, като посочва мотивите за такова решение.
3. Поднадзорно лице може да бъде класифицирано като значимо поднадзорно лице въз основа на следното:
 - а) неговия размер, определен в съответствие с членове 50—55 (наричан по-долу „критерия за размер“);
 - б) неговата значимост за икономиката на Съюза или на участваща държава членка, определена в съответствие с членове 56—58 (наричан по-долу „критерия за икономическа значимост“);
 - в) неговата значимост по отношение на трансграничните дейности, определена в съответствие с членове 59 и 60 (наричан по-долу „критерия за трансгранични дейности“);
 - г) искане за получаване или получаване на пряка публична финансова помощ от Европейския механизъм за стабилност (ЕМС), както е определено в съответствие с членове 61—64 (наричан по-долу „критерия за пряка публична финансова помощ“);
 - д) факта, че поднадзорното лице е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка, както е определено в съответствие с членове 65 и 66 (наричан по-долу „критерия за трите най-значими кредитни институции“).
4. Значимите поднадзорни лица подлежат на пряк надзор от ЕЦБ, освен ако определени обстоятелства оправдават надзор от съответния НКО в съответствие с дял 9 на настоящата част.

5. ЕЦБ също така осъществява пряк надзор над по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група съгласно надзорно решение на ЕЦБ, прието в съответствие с член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ, според което ЕЦБ ще упражнява пряко всички съответни правомощия по член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ. За целите на ЕНМ такова по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група се класифицират като значими.
6. Преди вземането на решенията по настоящия член ЕЦБ провежда консултации със съответните НКО. За всяко посочено в настоящия член надзорно решение на ЕЦБ също така се уведомяват съответните НКО.

Член 40

Класифициране на поднадзорни лица, които са част от група, като значими

1. Ако едно или повече поднадзорни лица са част от поднадзорна група, критериите за определяне на значимостта се определят на най-високото равнище на консолидация в участващите държави членки в съответствие с разпоредбите на дялове 3—7 на част IV.
2. Всяко от поднадзорните лица, съставляващо част от поднадзорна група, се счита за значимо поднадзорно лице във всеки от следните случаи:
 - а) ако поднадзорната група на най-високото си равнище на консолидация в участващите държави членки отговаря на критерия за размер, критерия за икономическа значимост или критерия за трансгранични дейности;
 - б) ако едно от поднадзорните лица, съставляващо част от поднадзорната група, отговаря на критерия за пряка публична финансова помощ;
 - в) ако едно от поднадзорните лица, съставляващо част от поднадзорната група, е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка.
3. Когато поднадзорна група е определена, че е значима или че вече не е значима, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ за класификацията като значимо поднадзорно лице или за премахване на класификацията като значимо поднадзорно лице, като определя началната и крайна дата на пряк надзор от ЕЦБ над всяко поднадзорно лице, съставляващо част от въпросната поднадзорна група, в съответствие с критериите и процедурите, уредени в член 39.

Член 41

Специални разпоредби по отношение на клонове на кредитни институции, установени в неучастващи държави членки

1. Всички клонове, открити в една и съща участваща държава членка от кредитна институция, която е установена в неучастваща държава членка, се считат за едно поднадзорно лице за целите на настоящия регламент.

2. Клонове, открити в различни участващи държави членки от кредитна институция, която е установена в неучастваща държава членка, се третират самостоятелно като отделни поднадзорни лица за целите на настоящия регламент.
3. Клонове на кредитна институция, която е установена в неучастваща държава членка, се оценяват самостоятелно като отделни поднадзорни лица и отделно от дъщерните предприятия на същата кредитна институция, при определяне дали е изпълнен някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ. Параграф 1 не се засяга.

Член 42

Специални разпоредби по отношение на дъщерни предприятия на кредитни институции, установени в неучастващи държави членки и трети държави

1. Дъщерни предприятия, установени в една или повече участващи държави членки от кредитна институция, чието главно управление е в неучастваща държава членка или в трета държава, се оценяват отделно от клоновете на тази кредитна институция при определяне дали е изпълнен някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ.
2. Дъщерни предприятия, които: а) са установени в участваща държава членка, б) принадлежат към група, главното управление на чието предприятие майка е в неучастваща държава членка или в трета държава и в) не принадлежат към поднадзорна група в участващи държави членки, се оценяват отделно при определяне дали е изпълнен някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ.

Дял 2

Процедура за класифициране на поднадзорни лица като значими поднадзорни лица

Глава 1

Класифициране на поднадзорно лице като значимо

Член 43

Преглед на статута на поднадзорно лице

1. Освен ако е предвидено друго в настоящия регламент, ЕЦБ извършва преглед най-малко на годишна база дали значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група продължава да отговаря на някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ.

2. Освен ако е предвидено друго в настоящия регламент, всеки НКО извършва преглед най-малко на годишна база дали по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група продължава да отговаря на някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ. В случай на по-малко значима поднадзорна група, съответният НКО на участващата държава членка, в която е установено предприятието майка, определено на най-високото равнище на консолидация в участващите държави членки, извършва този преглед.
3. ЕЦБ може да извършва преглед по всяко време, след като получи съответна информация, относно това а) дали поднадзорно лице отговаря на някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ и б) дали значимо поднадзорно лице вече не отговаря на някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ.
4. Ако НКО прецени, че по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група отговаря на някой от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, съответният НКО своевременно информира ЕЦБ.
5. По искане на ЕЦБ или на НКО, ЕЦБ и съответният НКО си сътрудничат при определяне на това дали са изпълнени някои от критериите, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, по отношение на поднадзорно лице или поднадзорна група.
6. Ако ЕЦБ а) реши да поеме прекия надзор над поднадзорно лице или поднадзорна група или б) реши, че прекият надзор над поднадзорно лице или поднадзорна група от ЕЦБ се прекратява, ЕЦБ и съответният НКО си сътрудничат с оглед осигуряването на плавен преход на надзорните компетенции. По-специално се изготвя доклад от съответния НКО, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска на поднадзорното лице, когато ЕЦБ поема прекия надзор над поднадзорно лице, и от ЕЦБ, когато съответният НКО стане компетентен да упражнява надзор над това лице.
7. ЕЦБ определя дали поднадзорно лице или поднадзорна група са значими, като използва критериите, посочени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, по предвидения в него ред, а именно: а) размер; б) значимост за икономиката на Съюза или на участваща държава членка; в) значимост на трансграничните дейности; г) искане за получаване или получаване на публична финансова помощ пряко от ЕМС; д) факта, че то е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка.

Член 44

Процедура, прилагана при определяне на значимостта на поднадзорно лице

1. ЕЦБ уведомява писмено в предвидения в член 45 срок всяко заинтересовано поднадзорно лице за надзорно решение на ЕЦБ относно класификацията като значими на поднадзорно лице или поднадзорна група, като също така съобщава това решение на съответния НКО.
2. За поднадзорни лица, които не са уведомени от ЕЦБ съгласно параграф 1, списъкът, посочен в член 49, параграф 2, служи за уведомление за класификацията им като по-малко значими.
3. ЕЦБ предоставя на всяко съответно поднадзорно лице възможността да представи писмено становище преди приемането на надзорното решение на ЕЦБ съгласно параграф 1.
4. Освен това ЕЦБ предоставя възможност на съответните НКО съгласно член 39, параграф 6 да представят писмени съображения и становища, които следва да бъдат надлежно разгледани от ЕЦБ.
5. Поднадзорно лице или поднадзорна група се класифицират като значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група от датата на уведомлението за надзорното решение на ЕЦБ, определящо ги като значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група.

Глава 2

Начало и край на прекия надзор от ЕЦБ

Член 45

Начало на прекия надзор от ЕЦБ

1. ЕЦБ определя в надзорно решение на ЕЦБ датата, на която поема прекия надзор над поднадзорно лице, което е класифицирано като значимо поднадзорно лице. Това решение може да съвпада с решението по член 44, параграф 1. При спазване на параграф 2 ЕЦБ уведомява за това решение всяко заинтересовано поднадзорно лице най-малко един месец преди датата, на която ще поеме прекия надзор.
2. Ако ЕЦБ поема прекия надзор над поднадзорно лице или поднадзорна група въз основа на искане за пряка публична финансова помощ от ЕМС или при получаване на такава, ЕЦБ своевременно уведомява за решението си по параграф 1 всяко заинтересовано поднадзорно лице най-малко една седмица преди датата, на която ще поеме прекия надзор.
3. ЕЦБ предоставя копия от решенията по параграф 1 на съответните НКО.
4. ЕЦБ поема прекия надзор над поднадзорно лице най-късно 12 месеца след датата, на която ЕЦБ уведомява това поднадзорно лице за надзорното решение на ЕЦБ съгласно член 44, параграф 1.

Член 46

Край на прекия надзор от ЕЦБ

1. Когато определи, че прекият надзор от ЕЦБ над поднадзорно лице или поднадзорна група ще приключи, ЕЦБ издава надзорно решение на ЕЦБ до всяко заинтересовано поднадзорно лице, в което посочва датата и причините за края на прекия надзор. ЕЦБ приема такова решение най-малко един месец преди датата, на която ще приключи прекият надзор от ЕЦБ. ЕЦБ също така предоставя копие от това решение на съответните НКО.
2. Преди издаването на решението по параграф 1, заинтересованите поднадзорни лица могат да представят писмени становища.
3. Всяко надзорно решение на ЕЦБ, което посочва датата, на която приключва прекият надзор от ЕЦБ над поднадзорно лице, може да се издаде заедно с решението, което класифицира това поднадзорно лице като по-малко значимо.

Член 47

Основания за прекратяване на прекия надзор от ЕЦБ

1. В случай на значимо поднадзорно лице, което е класифицирано като такова въз основа на неговия а) размер, б) значимост за икономиката на Съюза или на участваща държава членка или в) значимост на трансграничните дейности, или защото е част от поднадзорна група, която отговаря най-малко на един от тези критерии, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ, с което се прекратява класификацията му като значимо поднадзорно лице и прекия надзор, ако в продължение на три последователни календарни години не е изпълнен нито един от посочените по-горе критерии, предвидени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, нито на индивидуална основа, нито от поднадзорната група, към която принадлежи поднадзорното лице.
2. В случай на поднадзорно лице, което е класифицирано като значимо въз основа на това, че е поискана пряка публична финансова помощ от ЕМС по отношение на а) самото лице, б) поднадзорната група, към която принадлежи поднадзорното лице или в) поднадзорно лице, което принадлежи към тази група и което не е значимо на други основания, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ, с което се прекратява класификацията му като значимо поднадзорно лице и прекия надзор, ако пряката публична финансова помощ е отказана, изцяло върната или прекратена. Такова решение в случай на връщане или на прекратяване на пряката публична финансова помощ може да се вземе само след изтичането на три календарни години след цялостното връщане или прекратяване на пряката публична финансова помощ.

3. В случай на поднадзорно лице, което е класифицирано като значимо въз основа на това, че е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка, както е определено в съответствие с членове 65—66, или принадлежи към поднадзорна група на такава кредитна институция и което не е значимо на други основания, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ, с което се прекратява класификацията му като значимо поднадзорно лице и прекия надзор, ако в продължение на три последователни календарни години, съответното поднадзорно лице не е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка.
4. В случай на поднадзорно лице, над което ЕЦБ упражнява пряк надзор съгласно надзорно решение на ЕЦБ, прието въз основа на член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ и което не е значимо на други основания, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ, с което прекратява прекия надзор от ЕЦБ, ако според разумната ѝ преценка вече не е необходим пряк надзор за осигуряване последователното прилагане на високи надзорни стандарти.

Член 48

Висящи процедури

1. Ако се осъществява промяна на компетентността между ЕЦБ и НКО, органът, чиято компетентност се прекратява (наричан по-долу „органът, чиято компетентност се прекратява“), уведомява органа, който става компетентен (наричан по-долу „органът, поемащ надзора“), за всяка официално започната надзорна процедура, по която се изисква решение. Органът, чиято компетентност се прекратява, предоставя тази информация незабавно, след като узнае за предстоящата промяна на компетентността. Органът, чиято компетентност се прекратява, актуализира тази информация непрекъснато и като общо правило на месечна основа, когато е налична нова информация за докладване относно надзорна процедура. Органът, поемащ надзора, може да разреши в надлежно обосновани случаи докладване с по-малка периодичност. За целите на членове 48 и 49 надзорна процедура е надзорна процедура на ЕЦБ или НКО.
Преди да се осъществи промяната на компетентността, органът, чиято компетентност се прекратява, установява контакт с органа, поемащ надзора, своевременно след официалното започване на всяка нова надзорна процедура, която изисква решение.
2. Ако надзорната компетентност се промени, органът, чиято компетентност се прекратява, полага усилия да приключи висящите надзорни процедури, изискващи решение преди датата, на която възниква промяната на надзорната компетентност.
3. Ако официално започната надзорна процедура, изискваща решение, не може да бъде завършена преди датата, на която възниква промяната на надзорната компетентност, органът, чиято компетентност се прекратява, остава компетентен да завърши висящата надзорна процедура. За тази цел органът, чиято компетентност се прекратява, запазва и всички съответни правомощия до завършването на надзорната процедура. Органът, чиято

компетентност се прекратява, завършва въпросната висяща надзорна процедура в съответствие с приложимото право, съгласно запазените си правомощия. Органът, чиято компетентност се прекратява, уведомява органа, поемащ надзора, преди вземането на всяко решение в надзорна процедура, която е била висяща преди промяната на компетентността. Той предоставя на органа, поемащ надзора, копие на взетото решение и всички документи, свързани с това решение.

4. Чрез дерогация от параграф 3 ЕЦБ може да реши в рамките на един месец от получаването на информацията, необходима за завършването на оценката ѝ по съответната официално започната надзорна процедура, и след консултация със съответния НКО, да поеме съответната надзорна процедура. Ако с оглед на националното право се изисква надзорно решение на ЕЦБ преди края на срока за оценка, посочен в предходното изречение, НКО предоставя на ЕЦБ необходимата информация и определя по-специално срока, в рамките на който ЕЦБ трябва да реши дали възнамерява да поеме процедурата или не. Когато поеме надзорна процедура, ЕЦБ уведомява съответния НКО и страните за решението си да поеме съответната надзорна процедура.
5. ЕЦБ и съответният НКО си сътрудничат във връзка със завършването на всяка висяща процедура, като за целта могат да обменят всякаква относима информация.
6. Настоящият член не се прилага по отношение на общи процедури.

Глава 3

Списък на поднадзорните лица

Член 49

Публикуване

1. ЕЦБ публикува списък, съдържащ името на всяко поднадзорно лице или поднадзорна група, над които ЕЦБ упражнява пряк надзор, и конкретното правно основание за този пряк надзор. В случай на класификация като значими въз основата на критерия за размер, списъкът включва общата стойност на активите на поднадзорното лице или поднадзорната група. ЕЦБ публикува също и имената на поднадзорните лица, които, въпреки че отговарят на един от критериите, посочени в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ, и следователно биха могли да бъдат класифицирани като значими, се считат за по-малко значими от ЕЦБ заради определени обстоятелства в съответствие с дял 9 на част IV, в резултат на което ЕЦБ не упражнява пряк надзор над тях.
2. ЕЦБ публикува списък, съдържащ името на всяко поднадзорно лице, над което НКО упражнява надзор, и името на съответния НКО.
3. Списъците, посочени в параграфи 1 и 2, се публикуват в електронен вид и са достъпни на уебсайта на ЕЦБ.

4. Списъците, посочени в параграфи 1 и 2, подлежат на редовна актуализация най-малко на всяко тримесечие.

Дял 3

Определяне на значимостта въз основа на размера

Член 50

Определяне на значимостта въз основа на размера

1. Дали поднадзорно лице или поднадзорна група са значими въз основа на критерия за размер се определя чрез позоваване на общата стойност на техните активи.
2. Поднадзорно лице или поднадзорна група се класифицират като значими, ако общата стойност на неговите/нейните активи надвишава 30 милиарда евро (наричан по-долу „праг на размера“).

Член 51

Основа за определяне дали поднадзорно лице е значимо или не според критерия за размер

1. Ако поднадзорното лице е част от поднадзорна група, общата стойност на активите му се определя въз основа на пруденциалното консолидирано отчитане в края на годината за поднадзорната група в съответствие с приложимото право.
2. Ако общите активи не могат да бъдат определени въз основа на данните, посочени в параграф 1, общата стойност на активите се определя въз основа на последния одитиран консолидиран годишен отчет, изготвен в съответствие с МСФО, а ако този годишен отчет не е наличен, консолидирания годишен отчет, изготвен в съответствие с приложимите национални счетоводни закони.
3. Ако поднадзорното лице не е част от поднадзорна група, общата стойност на активите се определя въз основа на пруденциалното индивидуално отчитане в края на годината в съответствие с приложимото право.
4. Ако общите активи не могат да бъдат определени чрез използване на данните по параграф 3, общата стойност на активите се определя въз основа на последния одитиран годишен отчет, изготвен в съответствие с МСФО, приложими в рамките на Съюза в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета¹³, а ако този годишен отчет не е наличен, годишния отчет, изготвен в съответствие с приложимите национални счетоводни закони.
5. Ако поднадзорното лице е клон на кредитна институция, която е установена в неучастваща държава членка, общата стойност на неговите активи се определя на базата на статистическите данни, отчетени съгласно Регламент (ЕО) № 25/2009 (ЕЦБ/2008/32).

¹³ Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

Член 52

Основа за определяне на значимостта според критерия за размер в специфични или извънредни ситуации

1. Ако по отношение на по-малко значимо поднадзорно лице е налице извънредна съществена промяна в обстоятелствата, относими за определяне на значимостта въз основа на критерия за размер, съответният НКО извършва преглед дали прагът на размера продължава да се спазва или не.

Ако такава промяна настъпи по отношение на значимо поднадзорно лице, ЕЦБ извършва преглед дали прагът на размера продължава да се спазва или не.

Извънредна съществена промяна в обстоятелствата, относими за определяне на значимостта въз основа на критерия за размер, включва някои от следните: а) сливането на две или повече кредитни институции, б) продажбата или прехвърлянето на съществена част от търговско предприятие, в) прехвърлянето на акции на кредитна институция, така че тя вече не принадлежи към поднадзорна група, към която е принадлежала преди продажбата, г) окончателното решение за извършване на организирана ликвидация на поднадзорното лице (или група), д) съпоставими фактически положения.

2. По-малко значимо поднадзорно лице, а в случай на по-малко значима поднадзорна група, по-малко значимото поднадзорно лице на най-високото равнище на консолидация в участващите държави членки, информира съответния НКО за всяка промяна, посочена в параграф 1.

Значимо поднадзорно лице, а в случай на значима поднадзорна група, поднадзорното лице на най-високото равнище на консолидация в участващите държави членки, информира ЕЦБ за всяка промяна, посочена в параграф 1.

3. Чрез дерогация от правилото за трите години, предвидено в член 47, параграф 1, и в случай на извънредни промени в обстоятелствата, посочени в параграф 1, ЕЦБ решава в консултация с НКО, дали засегнатите поднадзорни лица са значими или по-малко значими и датата, от която се извършва надзорът от ЕЦБ или НКО.

Член 53

Групи от консолидирани предприятия

1. За целите на определянето на значимостта въз основа на критерия за размер, поднадзорната група от консолидирани предприятия се състои от предприятията, които трябва да се консолидират за пруденциални цели в съответствие с правото на Съюза.
2. За целите на определянето на значимостта въз основа на критерия за размер, поднадзорната група от консолидирани предприятия включва дъщерни предприятия и клонове в а) участващи държави членки и б) трети държави.

Член 54

Метод на консолидация

Методът на консолидация е методът на консолидация, приложим в съответствие с правото на Съюза за пруденциални цели.

Член 55

Метод за изчисляване на общите активи

За целите на определянето на значимостта на кредитна институция въз основа на критерия за размер, „общата стойност на активите“ се извежда от реда „общо активи“ на счетоводния баланс, изготвен в съответствие с правото на Съюза за пруденциални цели.

Дял 4

Определяне на значимостта въз основа на значимостта за икономиката на Съюза или на участваща държава членка

Член 56

Праг на национална икономическа значимост

Поднадзорно лице, установено в участваща държава членка, или поднадзорна група, чието предприятие майка е установено в участваща държава членка, се класифицира като значимо въз основа на значимостта му за икономиката на съответната участваща държава членка.

$A : B \geq 0,2$ (праг на национална икономическа значимост) и

$A \geq 5$ милиарда евро

където

А е общата стойност на активите, определена в съответствие с членове 51—55 за дадена календарна година, и

Б е брутният вътрешен продукт по пазарни цени, определен в точка 8.89 от приложение А към Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз¹⁴ (ЕСС 2010), публикуван от Евростат за дадената календарна година.

Член 57

Критерии за определяне на значимостта въз основа на значимостта за икономиката на Съюза или на участваща държава членка

1. ЕЦБ взема предвид следните критерии, по-специално при оценяване на това дали поднадзорно лице или поднадзорна група са значими или не за икономиката на Съюза или на участваща държава членка по причини, различни от посочените в член 56:
 - а) значимостта на поднадзорното лице или поднадзорната група за конкретни икономически сектори в Съюза или в участваща държава членка;
 - б) взаимосвързаността на поднадзорното лице или поднадзорната група с икономиката на Съюза или на участваща държава членка;
 - в) заменяемостта на поднадзорното лице или поднадзорната група, както като участник на пазара, така и като доставчик на услуги за клиенти;
 - г) стопанската, структурната или оперативната сложност на поднадзорното лице или поднадзорната група.

¹⁴ OBL 174, 26.6.2013 г., стр. 1.

2. Член 52, параграф 3 се прилага съответно.

Член 58

Определяне на значимостта въз основа на значимостта за икономиката на участваща държава членка по искане на НКО

1. НКО може да уведоми ЕЦБ, че счита поднадзорно лице за значимо по отношение на националната му икономика.
2. ЕЦБ оценява уведомлението на НКО на основата на критериите, изложени в член 57, параграф 1.
3. Член 57 се прилага съответно.

Дял 5

Определяне на значимостта въз основа на значимостта на трансграничните дейности

Член 59

Критерии за определяне на значимостта въз основа на значимостта на трансграничните дейности на поднадзорна група

1. Поднадзорна група може да бъде счетена за значима от ЕЦБ въз основа на трансграничните ѝ дейности, само когато предприятието майка на поднадзорната група е установило дъщерни предприятия, които сами по себе си са кредитни институции, в повече от една друга участваща държава членка.
2. Поднадзорна група може да бъде счетена за значима от ЕЦБ въз основа на трансграничните ѝ дейности, само ако:
 - а) съотношението на трансграничните ѝ активи към общия размер на активите ѝ е над 10 %; или
 - б) съотношението на трансграничните ѝ пасиви към общия размер на пасивите ѝ е над 10 %.
3. Член 52, параграф 3 се прилага съответно.

Член 60

Трансгранични активи и пасиви

1. „Трансгранични активи“ в контекста на поднадзорна група са частта от общия размер на активите, по отношение на която контрагентът е кредитна институция или друго юридическо или физическо лице, намиращо се в участваща държава членка, различна от

държавата членка, в която е главното управление на предприятието майка на съответната поднадзорна група.

2. „Трансгранични пасиви“ в контекста на поднадзорна група са частта от общия размер на пасивите, по отношение на която контрагентът е кредитна институция или друго юридическо или физическо лице, намиращо се в участваща държава членка, различна от държавата членка, в която е главното управление на предприятието майка на съответната поднадзорна група.

Дял 6

Определяне на значимостта въз основа на искане за получаване или на получаването на публична финансова помощ от ЕМС

Член 61

Искане за получаване или получаване на пряка публична финансова помощ от ЕМС

1. Пряка публична финансова помощ за поднадзорно лице е поискана, когато искането е отправено от член на ЕМС за предоставянето на финансова помощ от ЕМС на това лице в съответствие с взето решение от Съвета на управителите на ЕМС по член 19 от Договора за създаване на Европейския механизъм за стабилност, по отношение на пряката рекапитализация на кредитна институция и с приетите инструменти съгласно това решение.
2. Пряка публична финансова помощ е получена от кредитна институция, когато финансовата помощ е получена от кредитната институция в съответствие с решението и инструментите по параграф 1.

Член 62

Задължение на НКО да информират ЕЦБ за възможни искания за получаване или получаване на публична финансова помощ от по-малко значимо поднадзорно лице

1. Без да се засяга задължението, посочено в член 96, да информира ЕЦБ за влошаването на финансовото състояние на по-малко значимо поднадзорно лице, НКО информира ЕЦБ, веднага щом узнае за евентуалната необходимост от публична финансова помощ за по-малко значимо поднадзорно лице, която да бъде предоставена на национално ниво непряко от ЕМС и/или от ЕМС.
2. НКО представя оценката си относно финансовото състояние на по-малко значимото поднадзорно лице на ЕЦБ за разглеждане, преди да я представи на ЕМС, освен в надлежно обосновани неотложни случаи.

Член 63

Начало и край на прекия надзор

1. Поднадзорно лице, по отношение на което е поискана пряка публична финансова помощ от ЕМС или което е получило пряка публична финансова помощ от ЕМС, се класифицира като значимо поднадзорно лице от датата, на която от негово име е била поискана пряка публична финансова помощ.
2. Датата, на която ЕЦБ поема прекия надзор, се определя в надзорно решение на ЕЦБ в съответствие с дял 2.
3. Член 52, параграф 3 се прилага съответно.

Член 64

Обхват

Ако по отношение на поднадзорно лице, което е част от поднадзорна група, е поискана пряка публична финансова помощ, всички поднадзорни лица, които са част от тази поднадзорна група, се класифицират като значими.

Дял 7

Определяне на значимостта въз основа на това, че поднадзорното лице е една от трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка

Член 65

Критерии за определяне на трите най-значими кредитни институции в участваща държава членка

1. Кредитна институция или поднадзорна група се класифицира като значима, ако е една от трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи в участваща държава членка.
2. За целите на идентифицирането на трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи в участваща държава членка ЕЦБ и съответният НКО вземат предвид размера, съответно на поднадзорното лице и поднадзорната група, определен в съответствие с членове 50—55.

Член 66

Процес на преглед

1. По отношение на всяка участваща държава членка ЕЦБ определя до 1 октомври всяка календарна година дали три кредитни институции или поднадзорни групи с предприятие майка, установено във всяка участваща държава членка, следва да бъдат класифицирани като значими поднадзорни лица или не.
2. По искане на ЕЦБ НКО информират до 1 октомври на въпросната календарна година ЕЦБ за трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи, установени в техните съответни участващи държави членки. Трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи се определят от НКО въз основа на критериите, посочени в членове 50—55.
3. За всяка от трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи в участващите държави членки съответният НКО предоставя на ЕЦБ доклад, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска във всеки отделен случай, освен ако кредитната институция или поднадзорната група вече е класифицирана като значима.

При получаване на информацията, посочена в параграф 2, ЕЦБ извършва своя собствена оценка. За тази цел ЕЦБ може да изиска от съответния НКО да предостави всяка относима информация.

4. Ако на 1 октомври на съответната година една или повече от трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи в участваща държава членка не са класифицирани

като значими поднадзорни лица, ЕЦБ приема решение в съответствие с дял 2 по отношение на която и да е от трите най-значими кредитни институции или поднадзорни групи, които не са класифицирани като значими.

5. Член 52, параграф 3 се прилага съответно.

Дял 8

Решение на ЕЦБ за упражняване на пряк надзор над по-малко значими поднадзорни лица по член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ

Член 67

Критерии за решение по член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ

1. ЕЦБ може, съгласно член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ, да реши по всяко време посредством надзорно решение на ЕЦБ да упражнява пряко надзора над по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група, когато това е необходимо за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
2. Преди да приеме решението по параграф 1, ЕЦБ взема предвид, *inter alia*, следните фактори:
 - а) дали по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група се доближава до изпълнението на един от критериите, съдържащи се в член 6, параграф 4 от Регламента за ЕНМ или не;
 - б) взаимосвързаността на по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група с други кредитни институции;
 - в) дали съответното по-малко значимо поднадзорно лице е дъщерно предприятие на поднадзорно лице, чието главно управление е в неучастваща държава членка или трета държава, и е установило едно или повече дъщерни предприятия, които също са кредитни институции, или един или повече клонове в участващи държави членки, от които един или повече са значими;
 - г) факта, че указанията на ЕЦБ не са били следвани от НКО;
 - д) факта, че НКО не е изпълнил актовете, посочени в алинея първа на член 4, параграф 3 от Регламента за ЕНМ;
 - е) факта, че по-малко значимото поднадзорно лице е поискало или е получило непряко финансова помощ от ЕИФС или ЕМС.

Член 68

Процедура за изготвяне на решение по член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ по искане на НКО

1. По искане на НКО ЕЦБ оценява дали е необходимо или не да упражнява пряк надзор в съответствие с Регламента за ЕНМ по отношение на по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
2. Искането на НКО: а) посочва по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група, по отношение на които НКО счита, че ЕЦБ следва да поеме пряк надзор, и б) излага защо е необходим надзор от ЕЦБ над по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
3. Искането на НКО се придружава от доклад, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска на съответното по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група.
4. Ако не удовлетвори искането на НКО, ЕЦБ се консултира със съответния НКО преди окончателната си оценка дали е необходим надзор от ЕЦБ над по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
5. Ако реши, че такъв пряк надзор от ЕЦБ над по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група е необходим за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ в съответствие с дял 2.

Член 69

Процедура за изготвяне на решения по член 6, параграф 5, буква б) от Регламента за ЕНМ по собствена инициатива на ЕЦБ

1. ЕЦБ може да поиска от НКО да представи доклад, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска на по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група. ЕЦБ посочва датата, до която очаква да получи този доклад.
2. ЕЦБ се консултира с НКО преди окончателната си оценка дали е необходим надзор от ЕЦБ над по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група за осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
3. Ако заключи, че такъв пряк надзор от ЕЦБ над по-малко значимото поднадзорно лице или по-малко значимата поднадзорна група е необходим за осигуряване на

последователното прилагане на високи надзорни стандарти, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ в съответствие с дял 2.

Дял 9

Особени обстоятелства, които могат да обосноват класификацията на поднадзорно лице като по-малко значимо, въпреки че критериите за значимост са изпълнени

Член 70

Особени обстоятелства, водещи до класификацията на значимо поднадзорно лице като по-малко значимо

1. Особените обстоятелства, посочени в член 6, параграф 4, втора и пета алинеи от Регламента за ЕНМ (наричани по-долу „особените обстоятелства“), са налице, когато съществуват специфични и фактически обстоятелства, които правят класификацията на поднадзорно лице като значимо неподходяща, като се вземат предвид целите и принципите на Регламента за ЕНМ и по-специално необходимостта от осигуряване на последователното прилагане на високи надзорни стандарти.
2. Терминът „особени обстоятелства“ се тълкува стриктно.

Член 71

Оценка на съществуването на особени обстоятелства

1. Съществуването на особени обстоятелства, които обосновават класификацията на иначе значимо поднадзорно лице като по-малко значимо, се определя за всеки отделен случай и специално за съответното поднадзорно лице или поднадзорна група, а не за категории поднадзорни лица.
2. Прилага се съответно член 40.
3. Прилагат се съответно членове 44—46 и членове 48 и 49. ЕЦБ посочва в надзорно решение на ЕЦБ мотивите за своето заключение, че съществуват особени обстоятелства.

Член 72

Преглед

1. С помощта на съответните НКО ЕЦБ извършва преглед поне веднъж годишно дали продължават да съществуват особени обстоятелства по отношение на поднадзорно лице или поднадзорна група, които са класифицирани като по-малко значими поради особени обстоятелства.
2. Съответното поднадзорно лице представя информацията и документите, поискани от ЕЦБ за извършване на прегледа по параграф 1.

3. Ако счита, че вече не съществуват особени обстоятелства, ЕЦБ приема надзорно решение на ЕЦБ, чийто адресат е съответното поднадзорно лице, с което се определя, че същото е значимо и че не съществуват особени обстоятелства.
4. Прилага се съответно дял 2 на част IV.

ЧАСТ V

ОБЩИ ПРОЦЕДУРИ

Дял 1

Сътрудничество във връзка със заявление за издаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция

Член 73

Уведомяване на ЕЦБ относно заявление за издаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция

1. НКО, който получи заявление за издаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция, която ще бъде установена в участваща държава членка, уведомява ЕЦБ за получаването на това заявление в срок до 15 работни дни.
2. НКО уведомява ЕЦБ и относно срока, в който решението по заявлението трябва да бъде прието и съобщено на заявителя съгласно съответното национално право.
3. Ако заявлението е непълно, НКО по собствена инициатива или по искане на ЕЦБ изисква от заявителя да предостави необходимата допълнителна информация. НКО изпраща получената допълнителна информация на ЕЦБ в срок до 15 работни дни след нейното получаване.

Член 74

Оценка на заявленията от НКО

НКО, до който е подадено заявление, оценява дали заявителят отговаря на всички условия за издаване на лиценз, установени в съответното национално право на държавата членка на НКО.

Член 75

Решения на НКО за отхвърляне на заявление

НКО отхвърлят заявленията, които не отговарят на условията за издаване на лиценз, установени в съответното национално право, и изпращат копие на решението си на ЕЦБ.

Член 76

Проекти на решения на НКО за издаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция

1. След като се увери, че заявлението отговаря на всички условия за издаване на лиценз, установени в съответното национално право, НКО изготвя проект на решение, с което се

предлага ЕЦБ да предостави лиценз на заявителя за извършване на дейност на кредитна институция (наричан по-долу „проекта на решение за издаване на лиценз“).

2. НКО осигурява, че проектът на решение за издаване на лиценз е съобщен на ЕЦБ и заявителя най-малко 20 работни дни преди края на максималния срок за оценка, предвиден от съответното национално право.
3. НКО може да предложи включване на препоръки, условия и/или ограничения в проекта на решение за издаване на лиценз в съответствие с националното право и правото на Съюза. В такива случаи НКО е отговорен за оценката на изпълнението на условията и/или ограниченията.

Член 77

Оценка на ЕЦБ на заявления и изслушване на заявители

1. ЕЦБ оценява заявлението въз основа на условията за издаване на лиценз, установени в съответното право на Съюза. Ако прецени, че условията не са изпълнени, ЕЦБ предоставя на заявителя възможността да изрази писмено становище относно фактите и възраженията, свързани с оценката, в съответствие с член 31.
2. Ако счете, че е необходима среща, както и в други обосновани случаи, ЕЦБ може да удължи максималния срок за приемане на решение по заявлението в съответствие с член 14, параграф 3 от Регламента за ЕНМ. Удължаването на срока се съобщава на заявителя в съответствие с член 35 от настоящия регламент.

Член 78

Решения на ЕЦБ по заявления

1. ЕЦБ приема решение въз основа на проект на решение за издаване на лиценз, получен от НКО, в срок до 10 работни дни, освен ако е прието решение за удължаване на максималния срок в съответствие с член 77, параграф 2. ЕЦБ може да потвърди проекта на решение за издаване на лиценз, като по този начин даде съгласие за издаването на лиценз, или да възрази срещу проекта на решение за издаване на лиценз.
2. ЕЦБ основава решението си на оценката си на заявлението, на проекта на решение за издаване на лиценз и на становището, представено от заявителя съгласно член 77.
3. ЕЦБ приема решение за издаване на лиценз, ако заявителят отговаря на всички условия за издаване на лиценз съгласно съответното право на Съюза и съответното национално право на държавата членка, в която е установен заявителят.
4. Решението за издаване на лиценз обхваща дейността на заявителя като кредитна институция, както е уредена в съответното национално право, без да се засягат допълнителните изисквания за издаване на лиценз съгласно съответното национално

право за дейности, различни от дейността по публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставяне на кредити за своя собствена сметка.

Член 79

Прекратяване на действието на лиценза

Действието на лиценза се прекратява в случаите, посочени в член 18, буква а) от Директива 2013/36/ЕС, когато съответното национално право предвижда това.

Дял 2

Сътрудничество във връзка с отнемане на лиценз

Член 80

Предложение на НКО за отнемане на лиценз

1. Ако счита, че лиценз на кредитна институция следва да бъде отнет изцяло или отчасти съгласно съответното право на Съюза или съответното национално право, включително отнемане по искане на кредитната институция, съответният НКО представя на ЕЦБ проект на решение, с което предлага отнемането на лиценза (наричан по-долу „проекта на решение за отнемане“), заедно с всички свързани придружителни документи.
2. НКО координира своите действия с националния орган, компетентен за реструктуриране на кредитни институции (наричан по-долу „националния орган за реструктуриране“), във връзка с всеки проект на решение за отнемане, който е относим към националния орган за реструктуриране.

Член 81

Оценка на ЕЦБ на проекта на решение за отнемане

1. ЕЦБ оценява своевременно проекта на решение за отнемане. По-специално, ЕЦБ взема предвид причините за неотложност, изложени от НКО.
2. Прилага се правото на изслушване, уредено в член 31.

Член 82

Оценка по собствена инициатива на ЕЦБ и консултация с НКО

1. Ако узнае обстоятелства, които могат да дадат основания за отнемането на лиценз, ЕЦБ оценява по собствена инициатива дали лицензът следва да бъде отнет съгласно съответното право на Съюза.
2. ЕЦБ може да се консултира със съответните НКО по всяко време. Ако възнамерява да отнеме лиценз, ЕЦБ се консултира с НКО на държавата членка, в която е установена

кредитната институция, най-малко 25 работни дни преди датата, на която планира да приеме своето решение. В надлежно обосновани неотложни случаи срокът за консултацията може да бъде намален на пет работни дни.

3. Ако възнамерява да отнеме лиценз, ЕЦБ уведомява съответните НКО относно становищата, представени от кредитната институция. Прилага се правото на изслушване на кредитната институция, уредено в член 31.
4. ЕЦБ координира действията си с националния орган за реструктуриране във връзка с предложение за отнемане на лиценз в съответствие с член 14, параграф 5 от Регламента за ЕНМ. ЕЦБ уведомява НКО, незабавно след като се свърже с националния орган за реструктуриране.

Член 83

Решение на ЕЦБ за отнемането на лиценз

1. ЕЦБ приема решение за отнемане на лиценз своевременно. При това ЕЦБ може да приеме или да отхвърли съответния проект на решение за отнемане.
2. В процеса на приемане на своето решение ЕЦБ взема предвид всяко от следните:
 - а) оценката си на обстоятелствата, обосноваващи отнемането;
 - б) когато е приложимо, проекта на решение за отнемане на НКО;
 - в) консултацията със съответния НКО и, когато НКО не е националният орган за реструктуриране, с националния орган за реструктуриране (наричани заедно с НКО „националните органи“);
 - г) становищата, представени от кредитната институция по член 81, параграф 2 и член 82, параграф 3.
3. ЕЦБ също така изготвя цялостен проект на решение в случаите, описани в член 85, ако съответният национален орган за реструктуриране не възразява срещу отнемането на лиценза или ако ЕЦБ определи, че националните органи не са предприели подходящи действия, необходими за запазване на финансовата стабилност.

Член 84

Процедура в случай на евентуални мерки за реструктуриране, които националните органи следва да предприемат

1. Ако националният орган за реструктуриране представи своето възражение срещу намерението на ЕЦБ да отнеме лиценз, ЕЦБ и националният орган за реструктуриране постигат съгласие относно срока, в който ЕЦБ няма да пристъпва към отнемане на лиценза. ЕЦБ уведомява НКО, незабавно след като се свърже с националния орган за реструктуриране с оглед постигането на това съгласие.
2. След изтичането на договорения срок ЕЦБ преценява дали възнамерява да пристъпи към отнемане на лиценза или да удължи договорения срок в съответствие с член 14, параграф 6 от Регламента за ЕНМ, като взема предвид постигнатия напредък. ЕЦБ се

консултира със съответния НКО и с националния орган за реструктуриране, ако последният е различен от НКО. НКО уведомява ЕЦБ за мерките, предприети от тези органи, и за оценката му на последиците от отнемането.

3. Ако националният орган за реструктуриране не възразява срещу отнемането на лиценза или ако ЕЦБ определи, че националните органи не са предприели подходящи действия, необходими за запазване на финансовата стабилност, се прилага член 83.

Дял 3

Сътрудничество във връзка с придобиване на квалифицирани дялови участия

Член 85

Уведомления до НКО за придобиване на квалифицирани дялови участия

1. НКО, който получи пълно уведомление за намерение за придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция, установена в тази участваща държава членка, уведомява ЕЦБ за пълното уведомление не по-късно от пет работни дни след получаването му.
2. НКО уведомява ЕЦБ и за датата, до която решението за противопоставяне или непротивопоставяне на придобиването на квалифицирано дялово участие трябва да бъде съобщено на заявителя съгласно съответното национално право. НКО уведомява ЕЦБ, ако трябва да прекъсне срока за оценка поради искане за допълнителна информация.

Член 86

Оценка на евентуални придобивания

1. НКО, който е уведомен за намерение за придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция, оценява дали евентуалното придобиване отговаря на всички условия, установени в съответното право на Съюза и съответното национално право. След тази оценка НКО изготвя проект на решение за ЕЦБ за противопоставяне или непротивопоставяне на придобиването.
2. НКО представя на ЕЦБ проекта на решение за противопоставяне или непротивопоставяне на придобиването най-малко 15 работни дни преди изтичането на съответния срок за оценка, определен от съответното право на Съюза.

Член 87

Решение на ЕЦБ относно придобиване

ЕЦБ решава дали да се противопостави или не на придобиването въз основа на оценката си на планираното придобиване и проекта на решение на НКО. Прилага се правото на изслушване, уредено в член 31.

Дял 4

Уведомяване за решения относно общи процедури

Член 88

Процедура за уведомяване за решения

1. ЕЦБ уведомява своевременно страните за следните решения в съответствие с член 35:
 - а) решение на ЕЦБ за отнемане на лиценз на кредитна институция;
 - б) решение на ЕЦБ относно придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция.
2. ЕЦБ уведомява своевременно съответния НКО за следните решения:
 - а) решение на ЕЦБ относно заявление за издаване на лиценз на кредитна институция;
 - б) решение на ЕЦБ за отнемане на лиценз на кредитна институция;
 - в) решение на ЕЦБ относно придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция.
3. НКО уведомява заявителя на лиценз за следните решения:
 - а) проект на решение за издаване на лиценз;
 - б) решение на НКО за отхвърляне на заявление за издаване на лиценз, когато заявителят не отговаря на условията за издаване на лиценз, установени в съответното национално право;
 - в) решение на ЕЦБ за възражение срещу проекта на решение за издаване на лиценз, посочен в буква а);
 - г) решение на ЕЦБ за издаване на лиценз.
4. НКО уведомява съответния национален орган за реструктуриране относно решението на ЕЦБ за отнемане на лиценз на кредитна институция.

ЧАСТ VI
ПРОЦЕДУРИ ЗА НАДЗОР НАД ЗНАЧИМИ ПОДНАДЗОРНИ ЛИЦА

Дял 1

Надзор над значими поднадзорни лица и подпомагане от НКО

Член 89

Надзор над значими поднадзорни лица

ЕЦБ извършва пряк надзор над значими поднадзорни лица в съответствие с процедурите, посочени в част II, по-специално по отношение на задачите и съставянето на съвместни надзорни екипи.

Член 90

Роля на НКО при подпомагане на ЕЦБ

1. НКО подпомага ЕЦБ при изпълнението на задачите ѝ при условията, предвидени в Регламента за ЕНМ и настоящия регламент, и по-специално извършва следните дейности:
 - а) представя проекти на решения на ЕЦБ по отношение на значими поднадзорни лица, установени в неговата участваща държава членка, в съответствие с член 91;
 - б) подпомага ЕЦБ при изготвяне и прилагане на актове, свързани с изпълнението на задачите, възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ, включително подпомагане при дейности по проверка и текуща оценка на състоянието на определено значимо поднадзорно лице;
 - в) подпомага ЕЦБ при привеждане в изпълнение на решенията ѝ, като използва при необходимост правомощията, посочени в член 9, параграф 1, трета алинея и член 11, параграф 2 от Регламента за ЕНМ.
2. При подпомагане на ЕЦБ НКО следва указанията на ЕЦБ по отношение на значимите поднадзорни лица.

Член 91

Проекти на решения, изготвяни от НКО за разглеждане от ЕЦБ

1. В съответствие с член 6, параграф 3 и член 6, параграф 7, буква б) от Регламента за ЕНМ ЕЦБ може да поиска от НКО да изготви проект на решение по отношение на упражняването на задачите, посочени в член 4 от Регламента за ЕНМ, за разглеждане от ЕЦБ.

В искането се посочва срокът за изпращане на проекта на решение на ЕЦБ.

2. НКО може също и по собствена инициатива да представи на ЕЦБ проект на решение по отношение на значимо поднадзорно лице за разглеждане от ЕЦБ чрез съвместния надзорен екип.

Член 92

Обмен на информация

ЕЦБ и НКО своевременно обменят информация относно значими поднадзорни лица, когато съществуват сериозни признаци, че не може да се разчита, че тези значими поднадзорни лица ще продължат да изпълняват задълженията си към кредиторите и по-специално, че не могат вече да осигуряват достатъчна степен на сигурност за активите, поверени им от вложителите, или че съществуват сериозни признаци за обстоятелства, които могат да доведат до констатацията, че съответната кредитна институция е неспособна да изплати депозитите съгласно посоченото в член 1, параграф 3, точка i) от Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁵. Те извършват това преди решение относно такава констатация.

Дял 2

Съответствие с изискванията за квалификация и надеждност на лицата, отговарящи за управлението на кредитни институции

Член 93

Оценка на пригодността на членовете на ръководните органи на значими поднадзорни лица

1. За да се гарантира, че институциите разполагат с надеждна управленска организация, и без да се засяга съответното право на Съюза, съответното национално право и част V, значимото поднадзорно лице уведомява съответния НКО за всяка промяна на членовете на ръководните му органи и техните управленски и надзорни функции (наричани по-долу „ръководителите“) по смисъла на член 3, параграф 1, точка 7 и член 3, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, включително подновяването на мандата на ръководителите. Съответният НКО уведомява ЕЦБ за всяка промяна своевременно, като я информира за срока, в който трябва да се приеме и съобщи решение съгласно съответното национално право.
2. За да оцени пригодността на ръководителите на значимите поднадзорни лица, ЕЦБ разполага с надзорните правомощия, които имат компетентните органи съгласно съответното право на Съюза и съответното национално право.

¹⁵ Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5).

Член 94

Текущ преглед на пригодността на ръководителите

1. Значимото поднадзорно лице уведомява своевременно съответния НКО за всички нови факти, които могат да засегнат първоначалната оценка на пригодността или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на пригодността на ръководител, веднага щом поднадзорното лице или съответният ръководител узнае за тези факти или обстоятелства. Съответният НКО уведомява своевременно ЕЦБ за тези нови факти или обстоятелства.
2. ЕЦБ може да инициира ново оценяване въз основа на новите факти или обстоятелства, посочени в параграф 1, или ако ЕЦБ узнае за нови факти, които могат да засегнат първоначалната оценка на съответния ръководител, или за други обстоятелства, които биха могли да повлияят на пригодността на ръководител. ЕЦБ взема решение относно подходящото действие съгласно съответното право на Съюза и съответното национално право и уведомява своевременно съответния НКО за това действие.

Дял 3

Други процедури, прилагани от значими поднадзорни лица

Член 95

Искания, уведомления или заявления от значими поднадзорни лица

1. Без да се засягат специалните процедури, уредени подробно в част V, и текущото му взаимодействие с неговия НКО, значимото поднадзорно лице отправя до ЕЦБ всичките си искания, уведомления или заявления, които се отнасят се до изпълнението на задачите, възложени на ЕЦБ.
2. ЕЦБ предоставя на разположение на съответния НКО тези искания, уведомления или заявления и може да поиска от НКО да изготви проект на решение в съответствие с член 91.
3. В случай на съществени изменения в сравнение с лиценза, предоставен по първоначалното искане, уведомление или заявление, значимото поднадзорно лице отправя ново искане, уведомление или заявление до ЕЦБ в съответствие с процедурата, посочена в параграф 1.

ЧАСТ VII

ПРОЦЕДУРИ ЗА НАДЗОР НАД ПО-МАЛКО ЗНАЧИМИ ПОДНАДЗОРНИ ЛИЦА

Дял 1

Уведомяване на ЕЦБ от НКО относно съществени надзорни процедури на НКО и проекти на съществени надзорни решения

Член 96

Влошаване на финансовото състояние на по-малко значимо поднадзорно лице

Без да се засяга прилагането на член 62, НКО уведомява ЕЦБ, в случай че състоянието на по-малко значимо поднадзорно лице се влошава бързо и значително, особено ако това влошаване би могло да доведе до искане за пряка или непряка финансова помощ от ЕМС.

Член 97

Уведомяване на ЕЦБ от НКО относно съществени надзорни процедури на НКО

1. За да се даде възможност на ЕЦБ да упражнява надзор над функционирането на системата съгласно установеното в член 6, параграф 5, буква в) от Регламента за ЕНМ, НКО предоставя на ЕЦБ информацията, отнасяща се до съществени надзорни процедури на НКО, засягащи по-малко значими поднадзорни лица. ЕЦБ определя общи критерии, по-специално като взема предвид състоянието по отношение на риска и потенциалното влияние върху националната финансова система на съответното по-малко значимо поднадзорно лице, за определянето на това каква информация за кои по-малко значими поднадзорни лица се съобщава. Информацията се предоставя от НКО предварително или в надлежно обосновани неотложни случаи — едновременно с откриване на процедурата.
2. Съществените надзорни процедури на НКО, посочени в параграф 1, обхващат:
 - а) отстраняването на членове на управителните съвети на по-малко значимите поднадзорни лица и назначаването на квестори, които да поемат ръководството на по-малко значимите поднадзорни лица; и
 - б) процедурите, които имат значително влияние върху по-малко значимото поднадзорно лице.
3. В допълнение на изискванията за информация, установени от ЕЦБ в съответствие с настоящия член, ЕЦБ може по всяко време да поиска от НКО информация относно изпълнението на задачите, които те осъществяват по отношение на по-малко значими поднадзорни лица.

4. В допълнение на изискванията за информация, установени от ЕЦБ в съответствие с настоящия член, НКО уведомяват по собствена инициатива ЕЦБ за всяка друга надзорна процедура на НКО:
 - а) която считат за съществена и по която се иска становище на ЕЦБ; или
 - б) която може да засегне отрицателно репутацията на ЕНМ.
5. Ако ЕЦБ поиска от НКО да подложи на допълнителна оценка конкретни аспекти на съществена надзорна процедура на НКО, в искането се посочва за кои аспекти се отнася. ЕЦБ и НКО осигуряват съответно, че другата страна разполага с достатъчно време, за да даде възможност процедурата и ЕНМ като цяло да функционират ефективно.

Член 98

Уведомяване на ЕЦБ от НКО относно проекти на съществени надзорни решения

1. За да се даде възможност на ЕЦБ да упражнява надзор над функционирането на системата съгласно установеното в член 6, параграф 5, буква в) от Регламента за ЕНМ, НКО изпраща на ЕЦБ проекти на надзорни решения, които отговарят на критериите, установени в параграфи 2 и 3, когато проектът на решение засяга по-малко значимите поднадзорни лица, за които ЕЦБ счита, че въз основа на общите критерии, определени от ЕЦБ във връзка с тяхното състояние по отношение на риска и потенциалното влияние върху националната финансова система, информацията трябва да ѝ бъде съобщена.
2. При спазване на параграф 1 проектите на надзорни решения се изпращат на ЕЦБ, преди да бъдат адресирани до по-малко значими поднадзорни лица, ако тези решения:
 - а) се отнасят до отстраняването на членове на управителните съвети на по-малко значимите поднадзорни лица и назначаването на квестори; или
 - б) имат значително влияние върху по-малко значимото поднадзорно лице.
3. В допълнение на изискванията за информация, установени в параграфи 1 и 2, НКО предават на ЕЦБ всички други проекти на надзорни решения:
 - а) по които се иска становище на ЕЦБ; или
 - б) които могат да засегнат отрицателно репутацията на ЕНМ.
4. НКО изпращат на ЕЦБ проекти на решения, които отговарят на критериите, установени в параграфи 1, 2 и 3, и които поради това се считат за проекти на съществени надзорни решения, най-малко 10 дни преди планираната дата на приемане на решението. ЕЦБ изразява становище по проекта на решението в разумен срок преди планираното приемане на решението. В неотложни случаи съответният НКО определя разумен срок за изпращането на ЕЦБ на проект на решение, което отговаря на критериите, установени в параграфи 1, 2 и 3.

Дял 2

Последващо докладване от НКО на ЕЦБ по отношение на по-малко значими поднадзорни лица

Член 99

Общо задължение на НКО да докладват на ЕЦБ

1. За да се даде възможност на ЕЦБ да упражнява надзор над функционирането на ЕНМ съгласно член 6, параграф 5, буква в) от Регламента за ЕНМ и без да се засяга глава 1, ЕЦБ може да изиска от НКО да докладват редовно на ЕЦБ относно мерките, които са предприели, и относно изпълнението на задачите, които трябва да осъществяват в съответствие с член 6, параграф 6 от Регламента за ЕНМ. ЕЦБ уведомява НКО ежегодно относно категориите по-малко значими поднадзорни лица и естеството на изискуемата информация.
2. Изискванията, установени в съответствие с параграф 1, не засягат правото на ЕЦБ да използва посочените в членове 10—13 от Регламента за ЕНМ правомощия по отношение на по-малко значими поднадзорни лица.

Член 100

Периодичност и обхват на отчетите, представяни от НКО на ЕЦБ

НКО представят на ЕЦБ годишен доклад относно по-малко значими поднадзорни лица, по-малко значими поднадзорни групи или категории по-малко значими поднадзорни лица в съответствие с изискванията на ЕЦБ.

ЧАСТ VIII
СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ ЕЦБ, НКО И ОНРО ВЪВ ВРЪЗКА С
МАКРОПРУДЕНЦИАЛНИ ЗАДАЧИ И ИНСТРУМЕНТИ

Дял 1

Определение на макропруденциални инструменти

Член 101

Общи разпоредби

1. За целите на настоящата част макропруденциални инструменти са следните инструменти:
 - а) капиталовите буфери по смисъла на членове 130—142 от Директива 2013/36/ЕС;
 - б) мерките за лицензирани на национално равнище кредитни институции или подгрупа от такива кредитни институции съгласно член 458 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) други мерки, които се приемат от ОНРО или НКО и които имат за цел справяне със системни или макропруденциални рискове, уредени в и при спазване на процедурите, установени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, в случаите, които са изрично посочени в приложимото право на Съюза.
2. Макропруденциалните процедури, посочени в член 5, параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕНМ, не съставляват надзорни процедури на ЕЦБ или НКО по смисъла на настоящия регламент, без да се засяга член 22 от Регламента за ЕНМ по отношение на решенията, чийто адресати са отделни поднадзорни лица.

Член 102

Прилагане на макропруденциални инструменти от ЕЦБ

ЕЦБ прилага посочените в член 101 макропруденциални инструменти в съответствие с настоящия регламент, както и с член 5, параграф 2 и член 9, параграф 2 от Регламента за ЕНМ, а в случай че макропруденциалните инструменти са уредени в директива — при спазване на условията за транспониране на тази директива в националното право. Ако ОНРО не определи ниво на буфера, това не възпрепятства ЕЦБ да определи изискване за буфер в съответствие с настоящия регламент и член 5, параграф 2 от Регламента за ЕНМ.

Дял 2

Процедурни разпоредби за използване на макропруденциални инструменти

Член 103

Списък на НКО и ОНРО, отговорни за макропруденциални инструменти

ЕЦБ събира от НКО и ОНРО на участващите държави членки информацията относно това кои са органите, определени за съответните макропруденциални инструменти, посочени в член 101, и макропруденциалните инструменти, които могат да използват тези органи.

Член 104

Обмен на информация и сътрудничество във връзка с използването на макропруденциални инструменти от НКО или ОНРО

1. Съгласно член 5, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, когато възнамерява да приложи такива инструменти, съответният НКО или ОНРО уведомява ЕЦБ за намерението си десет работни дни, преди да бъде взето подобно решение. Независимо от това, ако възнамерява да използва макропруденциален инструмент, НКО или ОНРО уведомява ЕЦБ колкото е възможно по-рано за идентифицирания от него макропруденциален или системен риск за финансовата система и когато е възможно — за подробностите за планирания инструмент. Тази информация включва във възможно най-голяма степен спецификите на планираната мярка, включително планираната дата на прилагане.
2. Уведомлението за намерението се предоставя от НКО или ОНРО на ЕЦБ.
3. Ако възрази на планираната мярка на НКО или ОНРО, ЕЦБ представя мотивите си за това в срок до пет работни дни след датата на получаване на уведомлението за намерението. Възражението е писмено и съдържа мотивите за възражението. НКО или ОНРО разглежда обстойно мотивите на ЕЦБ, преди да пристъпи към вземане на съответното решение.

Член 105

Обмен на информация и сътрудничество във връзка с използването на макропруденциални инструменти от ЕЦБ

1. В съответствие с член 5, параграф 2 от Регламента за ЕНМ, когато възнамерява по собствена инициатива или въз основа на предложение на НКО или ОНРО да приложи по-високи изисквания за капиталови буфери или по-строги мерки, целящи справяне със системни или макропруденциални рискове, ЕЦБ си сътрудничи тясно с ОНРО в съответните държави членки и по-специално съобщава намерението си на ОНРО или НКО 10 работни дни преди приемането на такова решение. Независимо от това, ако възнамерява да приложи по-високи изисквания за капиталови буфери или по-строги мерки, целящи справяне със системни или макропруденциални рискове на равнището на кредитни институции при условията на процедурите, посочени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, в случаите, които са изрично упоменати в правото

на Съюза, ЕЦБ уведомява съответния НКО или ОНРО колкото е възможно по-рано за идентифицирания от ЕЦБ макропруденциален или системен риск за финансовата система и когато е възможно — за подробностите за планирания инструмент. Тази информация включва във възможно най-голяма степен спецификите на планираната мярка, включително планираната дата на прилагане.

2. Ако някой от съответните НКО или ОНРО възрази на планираната мярка на ЕЦБ, той представя своите мотиви пред ЕЦБ в срок до пет работни дни след датата на получаване на уведомлението на ЕЦБ за намерението. Възражението е писмено и съдържа мотивите за възражението. ЕЦБ разглежда обстойно мотивите, преди да пристъпи към вземане на съответното решение.

ЧАСТ IX

ПРОЦЕДУРИ ЗА ТЯСНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Дял 1

Общи принципи и разпоредби

Член 106

Процедура за установяването на тясно сътрудничество

ЕЦБ оценява искания от държави членки извън еврозоната за установяването на тясно сътрудничество в съответствие с процедурата, уредена в Решение [посочете препратка към решение на ЕЦБ относно процедурата за установяване на тясно сътрудничество].

Член 107

Принципи, които се прилагат, когато е установено тясно сътрудничество

1. От датата, на която се прилага решение на ЕЦБ по член 7, параграф 2 от Регламента за ЕНМ за установяване на тясно сътрудничество между ЕЦБ и НКО от държава членка извън еврозоната, и до прекратяването или спирането на това тясно сътрудничество ЕЦБ изпълнява задачите, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 и член 5 от Регламента за ЕНМ, по отношение на поднадзорни лица и групи, установени в съответната участваща държава членка в тясно сътрудничество, в съответствие с член 6 от Регламента за ЕНМ.
2. Ако е установено тясно сътрудничество съгласно член 7, параграф 2 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ и НКО в тясно сътрудничество се намират по отношение на значими поднадзорни лица и групи и по-малко значими поднадзорни лица и групи, установени в участващата държава членка в тясно сътрудничество, в сходно положение със значими поднадзорни лица и групи и по-малко значими поднадзорни лица и групи, установени в държава членка от еврозоната, като се взема предвид това, че ЕЦБ няма пряко приложими правомощия над значими поднадзорни лица и групи и по-малко значими поднадзорни лица и групи, установени в участващата държава членка в тясно сътрудничество.
3. В съответствие с член 6 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ може да издава на НКО в тясно сътрудничество указания по отношение на значими поднадзорни лица и групи и само общи указания по отношение на по-малко значими поднадзорни лица и групи.
4. Тясното сътрудничество се преустановява на датата, на която е отменена дерогацията по член 139 отДФЕС по отношение на участваща държава членка в тясно сътрудничество в съответствие с член 140, параграф 2 отДФЕС, като разпоредбите на настоящата част престават да прилагат.

Правни инструменти, отнасящи се до надзора във връзка с тясното сътрудничество

1. По отношение на задачите, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 и член 5 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ може да дава указания, да отправя искания или да издава насоки.
2. Ако счита, че във връзка със задачите, посочени в член 4, параграфи 1 и 2 от Регламента за ЕНМ, следва да бъде приета определена мярка от НКО в тясно сътрудничество по отношение на поднадзорно лице или група, ЕЦБ отправя до този НКО:
 - а) по отношение на значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група — общо или конкретно указание, искане или насоки, изискващи издаване на надзорно решение по отношение на това значимо поднадзорно лице или тази значима поднадзорна група в участващата държава членка в тясно сътрудничество; или
 - б) по отношение на по-малко значимо поднадзорно лице или по-малко значима поднадзорна група — общо указание или насоки.
3. Ако счита, че във връзка със задачите, посочени в член 5 от Регламента за ЕНМ, следва да бъде приета определена мярка от НКО или ОНРО в тясно сътрудничество, ЕЦБ може да отправи до този НКО или ОНРО общо или конкретно указание, искане или насоки, изискващи прилагането на по-високи изисквания за капиталови буфери или на по-строги мерки, целящи справяне със системни или макропруденциални рискове.
4. ЕЦБ посочва в указанието, искането или насоките съответен срок за приемане на мярката от НКО в тясно сътрудничество, който е най-малко 48 часа, освен ако е необходимо по-ранно приемане за предотвратяване на непоправими вреди. При определяне на срока ЕЦБ взема предвид административното и процесуалното право, което трябва да спазва съответният НКО в тясно сътрудничество.
5. НКО в тясно сътрудничество предприема всички необходими мерки за изпълнение на указанията, исканията или насоките на ЕЦБ и уведомява своевременно ЕЦБ за предприетите от него мерки.
6. НКО в тясно сътрудничество отговаря за вредите, произтичащи от несвоевременното прилагане от негова страна на мерки, указания, искания или насоки на ЕЦБ.

Дял 2

Тясно сътрудничество по отношение на части III, IV, V, X и XI

Член 109

Езиков режим при режима на тясно сътрудничество

1. Член 23 относно езиковия режим между ЕЦБ и НКО се прилага *mutatis mutandis* по отношение на НКО в тясно сътрудничество в съответствие с разпоредбите на настоящия член.
2. Езиковият режим, уреден в член 23, параграф 2 по отношение на проекти на решения, чийто адресат е или се предвижда да бъде субект, поднадзорно лице или поднадзорна група, се прилага в случая на проекти на указания, изпратени от ЕЦБ на НКО в тясно сътрудничество.

Член 110

Оценка на значимостта на кредитни институции при режима на тясно сътрудничество

1. Разпоредбите на част IV относно определянето на статута на поднадзорни лица или поднадзорни групи като значими или по-малко значими се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи в участващи държави членки в тясно сътрудничество в съответствие с разпоредбите на настоящия член.
2. НКО в тясно сътрудничество гарантира, че уредените в част IV процедури могат да се прилагат по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи, установени в неговата държава членка.
3. При обстоятелства, при които част IV предвижда, че адресат на решение на ЕЦБ е поднадзорно лице или поднадзорна група, вместо да адресира решение до поднадзорното лице или поднадзорната група, ЕЦБ издава указания до НКО в тясно сътрудничество, а НКО адресира решение до поднадзорното лице или поднадзорната група в съответствие с тези указания.

Член 111

Общи процедури при режима на тясно сътрудничество

1. Разпоредбите на част V относно общите процедури се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи в участващите държави членки в тясно сътрудничество при спазване на разпоредбите на настоящия член.
2. НКО в тясно сътрудничество гарантира, че уредените в част V процедури могат да се прилагат по отношение на поднадзорни лица, установени в неговата държава членка. По-специално, НКО в тясно сътрудничество гарантира, че ЕЦБ получава информацията и документацията, които са необходими за изпълнение на задачите, които са ѝ възложени от Регламента за ЕНМ.
3. При обстоятелства, при които част V предвижда, че адресат на решение на ЕЦБ е поднадзорно лице или поднадзорна група, вместо да адресира решение до поднадзорното

лице или поднадзорната група, ЕЦБ издава указния до НКО в тясно сътрудничество, а НКО адресира решение до поднадзорното лице или поднадзорната група в съответствие с тези указния.

4. При обстоятелства, при които част V предвижда съответният НКО да изготви проект на решение, НКО в тясно сътрудничество представя проект на решение на ЕЦБ и иска указания.

Член 112

Макропруденциални инструменти при режима на тясно сътрудничество

Разпоредбите на част VIII относно сътрудничеството между ЕЦБ, НКО и ОНРО по отношение на макропруденциалните задачи и инструменти се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи в участващи държави членки в тясно сътрудничество.

Член 113

Административни санкции при режима на тясно сътрудничество

1. Разпоредбите на част X относно административните санкции се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи в участващи държави членки в тясно сътрудничество.
2. При обстоятелства, при които член 18 от Регламента за ЕНМ във връзка с част X от настоящия регламент предвижда, че адресат на решение на ЕЦБ е поднадзорно лице или поднадзорна група, вместо да адресира решение до поднадзорното лице или поднадзорната група, ЕЦБ издава указния до НКО в тясно сътрудничество, а НКО адресира решение до поднадзорното лице или поднадзорната група в съответствие с тези указния.
3. В случаи, когато член 18 от Регламента за ЕНМ или част X от настоящия регламент предвиждат съответният НКО да адресира решение до значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група, НКО в тясно сътрудничество инициира производство с оглед предприемане на действие, за да се гарантира, че подходящите административни санкции се налагат само по указания на ЕЦБ. НКО в тясно сътрудничество уведомява ЕЦБ когато е прието решение.

Член 114

Правомощия за провеждане на разследвания по членове 10—13 от Регламента за ЕНМ при режима на тясно сътрудничество

1. Разпоредбите на част XI, които се отнасят до сътрудничеството във връзка с членове 10—13 от Регламента за ЕНМ, се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на поднадзорни лица и поднадзорни групи в участващи държави членки в тясно сътрудничество.
2. НКО в тясно сътрудничество упражнява правомощията за провеждане на разследвания по членове 10—13 от Регламента за ЕНМ в съответствие с указанията на ЕЦБ.
3. НКО в тясно сътрудничество предоставя на ЕЦБ констатациите в резултат на упражняването на правомощията за провеждане на разследвания по членове 10—13 от Регламента за ЕНМ.
4. НКО в тясно сътрудничество гарантира, че определените служители на ЕЦБ могат да участват като наблюдатели в разследванията по членове 10—13 от Регламента за ЕНМ.

Дял 3

Тясно сътрудничество по отношение на значими поднадзорни лица

Член 115

Надзор над значими поднадзорни лица в участваща държава членка в тясно сътрудничество

1. Части II и VI се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на значими поднадзорни лица и значими поднадзорни групи, установени в участваща държава членка в тясно сътрудничество, в съответствие с разпоредбите на настоящия член.
2. НКО в тясно сътрудничество гарантира, че ЕЦБ получава цялата информация и доклади от и по отношение на значими поднадзорни лица и значими поднадзорни групи, които самият НКО в тясно сътрудничество получава и които са необходими за изпълнение на задачите, възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ.
3. За надзора над всяко значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група, установени в участваща държава членка в тясно сътрудничество, се създава съвместен надзорен екип. Членовете на съвместния надзорен екип се назначават в съответствие с член 4. НКО в тясно сътрудничество назначава подкоординатора от НКО, който да действа пряко по отношение на значимото поднадзорно лице или значимата поднадзорна група в съответствие с указанията на координатора на СНЕ.
4. НКО в тясно сътрудничество гарантира, че определените служители на ЕЦБ са поканени да участват в проверките на място, извършвани по отношение на значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група. ЕЦБ може да определя броя на служителите на ЕЦБ, които ще участват като наблюдатели.

5. В случаите на надзор на консолидирана основа и колегии от надзорни органи, при наличие на обстоятелства, при които предприятие майка е установено в държава членка от еврозоната или в участваща държава членка извън еврозоната, ЕЦБ като компетентен орган е консолидиращ надзорен орган и председател на колегията от надзорни органи. ЕЦБ приканва съответния НКО в тясно сътрудничество да назначи служител на НКО като наблюдател. ЕЦБ може да действа, като дава указания на съответния НКО в тясно сътрудничество.

Член 116

Решения по отношение на значими поднадзорни лица и значими поднадзорни групи

1. Без да се засягат правомощията на НКО във връзка със задачи, които не са възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ, НКО в тясно сътрудничество приема решения по отношение на значими поднадзорни лица и значими поднадзорни групи в своята държава членка само по указания на ЕЦБ. НКО в тясно сътрудничество може също така да иска указания от ЕЦБ.
2. НКО в тясно сътрудничество незабавно предоставя на разположение на ЕЦБ всяко решение по отношение на значимо поднадзорно лице или значима поднадзорна група. НКО в тясно сътрудничество изготвя превод на английски език на наличното решение в срок до три работни дни след неговото приемане.
3. НКО в тясно сътрудничество уведомява ЕЦБ относно: а) решения, които приема съгласно своите правомощия по отношение на задачи, които не са възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ; и б) решения, които приема съгласно указанията на ЕЦБ в съответствие с предвиденото в настоящата част.

Дял 4

Тясно сътрудничество по отношение на по-малко значими поднадзорни лица и по-малко значими поднадзорни групи

Член 117

Надзор над по-малко значими поднадзорни лица и по-малко значими поднадзорни групи

1. Част VII се прилага *mutatis mutandis* по отношение на по-малко значими поднадзорни лица и по-малко значими поднадзорни групи в участващи държави членки в тясно сътрудничество в съответствие със следните разпоредби.
2. С цел осигуряване последователност на резултатите от надзора в рамките на ЕНМ, ЕЦБ може да издава общи указания и насоки и да отправя искания до НКО в тясно сътрудничество, с които го задължава да приеме надзорно решение по отношение на по-малко значими поднадзорни лица или по-малко значими поднадзорни групи, установени

в участващата държава членка в тясно сътрудничество. Тези общи указания, насоки или искания могат да се отнасят до групи или категории кредитни институции.

3. ЕЦБ може също така да отправи до НКО в тясно сътрудничество искане за допълнителна оценка на аспекти на съществена надзорна процедура на НКО съгласно предвиденото в член 6, параграф 7, буква в), точка ii) от Регламента за ЕНМ.

Дял 5

Процедура в случай на несъгласие на участваща държава членка в тясно сътрудничество

Член 118

Процедура в случай на несъгласие с проект на решение на Надзорния съвет съгласно член 7, параграф 8 от Регламента за ЕНМ

1. ЕЦБ уведомява НКО в тясно сътрудничество за цялостния проект на решение на Надзорния съвет по отношение на поднадзорно лице или поднадзорна група, намиращи се в участваща държава членка в тясно сътрудничество, при спазване на изискванията за поверителност съгласно правото на Съюза.
2. Ако не е съгласен с цялостния проект на решение на Надзорния съвет, НКО в тясно сътрудничество уведомява писмено Управителния съвет за мотивите за своето несъгласие в срок до пет работни дни от получаване на цялостния проект на решение.
3. Управителният съвет взема решение по въпроса в срок до пет работни дни от получаване на такова уведомление, като взема изцяло предвид посочените мотиви за несъгласието, и предоставя на НКО в тясно сътрудничество писмени мотиви за решението си.
4. Участваща държава членка в тясно сътрудничество може да поиска ЕЦБ да прекрати нейното тясно сътрудничество с незабавно действие, след което няма да бъде обвързана от взетите впоследствие решения на Управителния съвет.

Член 119

Процедура в случай на несъгласие с възражение на Управителния съвет срещу проект на решение на Надзорния съвет съгласно член 7, параграф 7 от Регламента за ЕНМ

1. ЕЦБ уведомява НКО в тясно сътрудничество за всяко възражение на Управителния съвет срещу цялостен проект на решение на Надзорния съвет.
2. Ако не е съгласен с възражението на Управителния съвет срещу цялостния проект на решение на Надзорния съвет, НКО в тясно сътрудничество уведомява ЕЦБ за мотивите за несъгласието си в срок до пет работни дни от получаване на възражението на Управителния съвет.

3. Управителният съвет дава писменото си становище относно мотивираното несъгласие, изразено от НКО в тясно сътрудничество, в срок до 30 дни от получаване на мотивираното несъгласие, като потвърждава или оттегля възражението си, посочвайки мотивите си за това. ЕЦБ уведомява НКО в тясно сътрудничество за това.
4. Ако Управителният съвет потвърди възражението си, НКО в тясно сътрудничество може в срок до пет дни от уведомяването, че Управителният съвет е потвърдил възражението си, да уведоми ЕЦБ, че няма да бъде обвързан от решения, приети след изменение на първоначалния цялостен проект на решение, срещу който възразява Управителният съвет.

В такъв случай ЕЦБ разглежда възможността за спиране или прекратяване на тясното сътрудничество с НКО в тясно сътрудничество, като надлежно взема предвид съображението за ефективност на надзора, и взема съответното решение. ЕЦБ взема предвид по-специално факторите, посочени в член 7, параграф 7 от Регламента за ЕНМ.

ЧАСТ X АДМИНИСТРАТИВНИ САНКЦИИ

Дял 1

Определения и отношение към Регламент (ЕО) № 2532/98 на Съвета¹⁶

Член 120

Определение на административни имуществени санкции

За целите на настоящата част „административни имуществени санкции“ са:

- а) административни имуществени санкции, уредени от и наложени съгласно член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ;
- б) глоби и периодични имуществени санкции, уредени в член 2 от Регламент (ЕО) № 2532/98 и наложени съгласно член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ.

Член 121

Отношение към Регламент (ЕО) № 2532/98

1. За целите на процедурите, уредени в член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, се прилагат съдържащите се в настоящия регламент процесуални правила в съответствие с член 18, параграф 4 от Регламента за ЕНМ.
2. За целите на процедурите, уредени в член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ, съдържащите се в настоящия регламент процесуални правила допълват правилата, установени в Регламент (ЕО) № 2532/98, и се прилагат в съответствие с членове 25 и 26 от Регламента за ЕНМ.

Член 122

Правомощия на ЕЦБ да налага санкции съгласно член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ

ЕЦБ налага административни имуществени санкции, определени в член 120, буква б), ако е налице неизпълнение на задължения съгласно регламенти или решения на ЕЦБ, по отношение на:

- а) значими поднадзорни лица; или
- б) по-малко значими поднадзорни лица, когато съответните регламенти или решения на ЕЦБ налагат задължения на по-малко значими поднадзорни лица по отношение на ЕЦБ.

¹⁶ Регламент (ЕО) № 2532/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно правомощията на Европейската централна банка да налага санкции (ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 4).

Дял 2

Процесуални правила за налагането на административни имуществени санкции, различни от периодични имуществени санкции, на поднадзорни лица в държави членки от еврозоната

Член 123

Създаване на независимо звено за разследване

1. ЕЦБ създава вътрешно независимо звено за разследване (наричано по-долу „звеното за разследване“), което се състои от разследващи служители, определени от ЕЦБ.
2. Разследващите служители не могат да участват и не трябва да са участвали в продължение на две години преди заемането на длъжността на разследващ служител в прекия или непряк надзор или лицензиране на съответното поднадзорно лице.
3. Разследващите служители изпълняват разследващите си функции, независимо от Надзорния съвет и Управителния съвет, и не участват в разискванията на Надзорния съвет и Управителния съвет.

Член 124

Отнасяне на производството за налагане на санкции до звеното за разследване

ЕЦБ отнася случая до звеното за разследване, когато при изпълнение на задачите си съгласно Регламента за ЕНМ счете, че съществува основание да подозира, че едно или повече нарушения:

- а) съгласно съответното пряко приложимо право на Съюза, както е посочено в член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, се извършват или са извършени от значимо поднадзорно лице, чието главно управление е в държава членка от еврозоната; или
- б) на регламент или решение на ЕЦБ, както е посочено в член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ, се извършват или са извършени от поднадзорно лице, чието главно управление е в държава членка от еврозоната.

Член 125

Правомощия на звеното за разследване

1. За целите на разследването на предполагаеми нарушения съгласно посоченото в член 124 звеното за разследване може да упражнява правомощията, предоставени на ЕЦБ съгласно Регламента за ЕНМ.

2. Когато е отправено искане до съответното поднадзорно лице в съответствие с правомощията, предоставени на ЕЦБ съгласно Регламента за ЕНМ във връзка с разследване, звеното за разследване посочва предмета и целта на разследването.
3. При изпълнение на задачите си звеното за разследване има достъп до всички документи и информация, събрани от ЕЦБ и, когато е приложимо, от съответните НКО в хода на надзорните им дейности.

Член 126

Процесуални права

1. При завършване на разследване и преди изготвяне и представяне пред Надзорния съвет на предложение за цялостен проект на решение, звеното за разследване уведомява писмено съответното поднадзорно лице относно констатациите от извършеното разследване и относно повдигнатите срещу тях възражения.
2. В посоченото в параграф 1 уведомление звеното за разследване информира съответното поднадзорно лице относно правото му да представи писмено становище пред звеното за разследване относно фактическите резултати и повдигнатите срещу лицето възражения, посочени в уведомлението, като определя разумен срок за получаване на такова становище. ЕЦБ не е длъжна да взема предвид писмени становища, получени след изтичането на определения от звеното за разследване срок.
3. Звеното за разследване може също така след уведомление в съответствие с параграф 1 да покани съответното поднадзорно лице да присъства на устно изслушване. Страните, обект на разследване, могат да бъдат представлявани и/или подпомагани на изслушването от адвокати или други квалифицирани лица. Устните изслушвания не се провеждат публично.
4. Правото на достъп до преписката на звеното за разследване от разследваното поднадзорно лице се определя в съответствие с член 32.

Член 127

Разглеждане на преписката от Надзорния съвет

1. Ако счита, че на поднадзорното лице следва да се наложи административна имуществена санкция, звеното за разследване представя на Надзорния съвет предложение за цялостен проект на решение, с което се постановява, че съответното поднадзорно лице е извършило нарушение и се посочва налаганата административна имуществена санкция. Звеното за разследване също така предоставя своята преписка по разследването на Надзорния съвет.
2. Звеното за разследване основава своето предложение за цялостен проект на решение само на фактите и възраженията, по които поднадзорното лице е имало възможността да представи становище.

3. Ако счита, че предоставената от звеното за разследване преписка е непълна, Надзорният съвет може да я върне на звеното за разследване заедно с мотивирано искане за допълнителна информация. Прилага се съответно член 125.
4. Ако въз основа на пълна преписка се съгласи с предложението за цялостен проект на решение на звеното за разследване по отношение на едно или повече нарушения и с фактическото основание, Надзорният съвет приема цялостния проект на решение, предложен от звеното за разследване относно нарушението или нарушенията, за които е съгласен, че са извършени. Доколкото Надзорният съвет не е съгласен с предложението, решението се приема съгласно съответните параграфи от настоящия член.
5. Ако въз основа на пълна преписка счита, че фактите, описани в предложението за цялостен проект на решение съгласно посоченото в параграф 1, не разкриват достатъчно доказателства за нарушение, както е посочено в член 124, Надзорният съвет може да приеме цялостен проект на решение за прекратяване на делото.
6. Ако въз основа на пълна преписка е съгласен с постановеното в предложението за цялостен проект на решение на звеното за разследване, че съответното поднадзорно лице е извършило нарушение, но не е съгласен с предложената препоръка относно административни имуществени санкции, Надзорният съвет приема цялостния проект на решение, като посочва административната имуществена санкция, която счита за подходяща.
7. Ако въз основа на пълна преписка не е съгласен с предложението на звеното за разследване, но приеме, че поднадзорното лице е извършило друго нарушение или че е налице друго фактическо основание за предложението на звеното за разследване, Надзорният съвет уведомява писмено съответното поднадзорно лице за своите констатации и за повдигнатите срещу съответното поднадзорно лице възражения. Член 126, параграфи 2—4 се прилагат съответно по отношение на Надзорния съвет.
8. Надзорният съвет изготвя цялостен проект на решение, с което се определя дали съответното поднадзорно лице е извършило нарушение или не и се посочват налаганите административни имуществени санкции, ако има такава.
9. Цялостните проекти на решения, които се приемат от Надзорния съвет и се предлагат на Управителния съвет, се основават само на фактите и възраженията, по които поднадзорното лице е имало възможността да представи становище.

Член 128

Определение на общия годишен оборот за целите на определяне на горната граница за административни имуществени санкции

Общият годишен оборот, посочен в член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, е годишният оборот, определен в член 67 от Директива 2013/36/ЕС, на поднадзорно лице съгласно последния наличен годишен финансов отчет на това поднадзорно лице. В случай че

извършилото нарушение поднадзорно лице принадлежи към поднадзорна група, съответният общ годишен оборот е общият годишен оборот, извлечен от последния наличен консолидиран годишен финансов отчет на поднадзорната група.

Дял 3

Периодични имуществени санкции

Член 129

Процесуални правила, приложими за периодични имуществени санкции

1. В случай на продължаващо нарушение на надзорно решение или регламент на ЕЦБ, ЕЦБ може да наложи периодична имуществена санкция с оглед принуждаване на съответните субекти да изпълнят надзорното решение или регламент. ЕЦБ прилага процесуалните правила на член 22 от Регламента за ЕНМ и дял 2 на част III от настоящия регламент.
2. Периодичната имуществена санкция следва да бъде ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се изчислява за всеки ден на нарушението до изпълнението на съответното надзорно решение или регламент на ЕЦБ от страна на съответния субект.
3. Горните граници за периодичните имуществени санкции са съгласно определеното в Регламент (ЕО) № 2532/98. Съответният период започва да тече от датата, посочена в решението, с което се налага периодичната имуществена санкция. Най-ранната дата, посочена в решението, е датата, на която съответният субект е уведомен писмено за мотивите на ЕЦБ за налагане на периодичната имуществена санкция. Това писмено уведомяване може да се съчетае с предоставяне на съответния субект на възможност да бъде изслушан съгласно член 22 от Регламента за ЕНМ.
4. Периодичните имуществени санкции могат да се налагат за периоди, не по-дълги от шест месеца, считано от датата, посочена в решението по параграф 3.

Дял 4

Давност

Член 130

Давност за налагане на административни имуществени санкции

1. Правомощието на ЕЦБ да налага административни имуществени санкции на поднадзорни лица се погасява с изтичане на петгодишна давност, която започва да тече от деня, в който е извършено нарушението. В случай на продължаващи или повторни нарушения, давността започва да тече от деня, в който е преустановено нарушението.

2. Всяко действие, предприето от ЕЦБ за целите на разследването или производство във връзка с нарушение по член 124, води до прекъсване на давността за налагане на административни имуществени санкции. Давността се прекъсва, считано от датата, на която съответното поднадзорно лице е уведомено за действието.
3. След всяко прекъсване давността започва да тече отначало. Въпреки това давността изтича най-късно в деня, в който изтича срок, два пъти по-дълъг от давността, през който ЕЦБ не е наложила административна имуществена санкция. Този срок се удължава с времето, през което давността е спряна по реда на параграф 5.
4. Давността за налагане на административни имуществени санкции спира да тече за времето, през което решението на Управителния съвет на ЕЦБ е предмет на производство по преглед пред Административния съвет за преглед или на производство по обжалване пред Съда.
5. Давността спира да тече и по време на висящо наказателно производство срещу поднадзорното лице във връзка със същите факти.

Член 131

Давност за принудително изпълнение на административни имуществени санкции

1. Правомощието на ЕЦБ да приведе в изпълнение решение, прието по член 18, параграфи 1 и 7 от Регламента за ЕНМ, се погасява с изтичане на петгодишна давност, която започва да тече от датата на приемане на въпросното решение.
2. Всяко действие на ЕЦБ, насочено към принудително изпълнение на плащане или на условия на плащане съгласно съответната административна имуществена санкция, води до прекъсване на давността за принудително изпълнение на административните имуществени санкции.
3. След всяко прекъсване давността започва да тече отначало.
4. Давността за принудително изпълнение на административни имуществени санкции спира да тече за времето, през което:
 - а) е определен срок за плащане;
 - б) принудителното изпълнение на плащане е спряно по силата на решение на Управителния съвет на ЕЦБ или на Съда.

Дял 5

Публикуване на решения и обмен на информация

Член 132

Публикуване на решения относно административни имуществени санкции

1. ЕЦБ публикува своевременно на своя официален уебсайт решенията за налагане на административни имуществени санкции, определени в член 120, на поднадзорни лица в участваща държава членка, включително информацията относно вида и естеството на нарушението и относно това кое е съответното поднадзорно лице, освен ако такава публикуване:
 - а) би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване; или
 - б) би причинило — доколкото това може да се установи — несъразмерни вреди на съответното поднадзорно лице.

При тези обстоятелства административните имуществени санкции се публикуват анонимно. Вместо това, когато има вероятност тези обстоятелствата да престанат да съществуват в рамките на разумен срок, публикуването съгласно настоящия параграф може да бъде отложено за този срок.

2. Ако решение по параграф 1 е предмет на висящо производство по обжалване пред Съда, ЕЦБ своевременно публикува на официалния си уебсайт и информацията относно статута на въпросното обжалване и резултата от него.
3. ЕЦБ осигурява публикуваната съгласно параграфи 1 и 2 информация да остане на нейния официален уебсайт в продължение на най-малко пет години.

Член 133

Уведомяване на Европейския банков орган (ЕБО)

При спазване на изискванията за опазване на професионалната тайна по член 27 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ информира ЕБО за всички административни имуществени санкции, определени в член 120, които са наложени на поднадзорно лице в държава членка от еврозоната, включително всяко обжалване по отношение на тези санкции и резултата от него.

Дял 6

Сътрудничество между ЕЦБ и НКО в държави членки от еврозоната съгласно член 18, параграф 5 от Регламента за ЕНМ

Член 134

Значими поднадзорни лица

1. По отношение на значими поднадзорни лица, без да се засяга възможността за започване на производство по собствена инициатива по отношение на прилагането на националното

право за задачи, които не са възложени на ЕЦБ, НКО започват производство само когато е необходимо за целите на изпълнението на задачите, възложени на ЕЦБ съгласно Регламента за ЕНМ, по искане на ЕЦБ, с оглед на предприемане на действие за осигуряване налагането на подходящи санкции в случаи, които не са обхванати от член 18, параграф 1 от Регламента за ЕНМ. Тези случаи включват прилагането на:

- а) неимуществени санкции в случай на нарушение на пряко приложимо право на Съюза от юридически или физически лица, както и на имуществени санкции в случай на нарушение на пряко приложимо право на Съюза от физически лица;
 - б) имуществени или неимуществени санкции в случай на нарушение на национално право за транспониране на директиви на Съюза от юридически или физически лица;
 - в) имуществени или неимуществени санкции, налагани съгласно съответното национално законодателство, което възлага специфични правомощия на НКО в държави членки от еврозоната, които понастоящем не са изискуеми от съответното право на Съюза.
2. НКО може да прикани ЕЦБ да поиска от него да започне производство в случаите, посочени в параграф 1.
 3. НКО на участваща държава членка уведомява ЕЦБ относно завършването на производство за налагане на санкции, започнато по искане на ЕЦБ съгласно параграф 1. По-специално ЕЦБ се уведомява относно наложените санкции, ако има такива.

Член 135

Докладване по отношение на по-малко значими поднадзорни лица

Съответният НКО уведомява редовно ЕЦБ относно всички административни санкции, наложени на по-малко значими поднадзорни лица във връзка с изпълнението на надзорните му задачи.

Дял 7

Престъпления

Член 136

Доказателства за факти, пораждащи съмнения за престъпление

Когато при изпълнение на задачите си по Регламента за ЕНМ има основание да подозира, че може да е извършено престъпление, ЕЦБ отправя искане до съответния НКО да отнесе случая до подходящите органи за разследване и възможно наказателно преследване в съответствие с националното право.

Дял 8

Приходи от санкции

Член 137

Приходи от санкции

Приходите от административни имуществени санкции, налагани от ЕЦБ съгласно член 18, параграфи 1 и 7 от Регламента за ЕНМ, са собственост на ЕЦБ.

ЧАСТ XI

Достъп до информация, докладване, разследвания и проверки на място

Дял 1

Общи принципи

Член 138

Сътрудничество между ЕЦБ и НКО във връзка с правомощията, посочени в членове 10—13 от Регламента за ЕНМ

Разпоредбите, установени в настоящата част, се прилагат по отношение на значими поднадзорни лица. Те се прилагат и по отношение на по-малко значими поднадзорни лица, ако ЕЦБ реши съгласно член 6, параграф 5, буква г) от Регламента за ЕНМ да упражни правомощията, посочени в членове 10—13 от Регламента за ЕНМ, по отношение на по-малко значимо поднадзорно лице. Това обаче не засяга компетентността на НКО да упражнява надзор над по-малко значими поднадзорни лица пряко съгласно член 6, параграф 6 от Регламента за ЕНМ.

Дял 2

Сътрудничество във връзка с искания за информация

Член 139

Искания за информация *ad hoc* съгласно член 10 от Регламента за ЕНМ

1. В съответствие с член 10 от Регламента за ЕНМ и при спазване и съблюдаване на съответното право на Съюза, ЕЦБ може да поиска от юридическо или физическо лице, посочено в член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, да предостави цялата информация, необходима за изпълнението на задачите, възложени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ. ЕЦБ посочва съответната информация и срока, в който тя следва да се предостави на ЕЦБ.
2. Преди да поиска предоставяне на информация в съответствие с член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, ЕЦБ първо взема предвид информацията, която вече е на разположение на НКО.
3. ЕЦБ предоставя на разположение на съответния НКО копие на информацията, получена от юридическото или физическото лице, до което е било отправено искането за информация.

Дял 3

Отчетност

Член 140

Задачи, свързани с надзорната отчетност пред компетентни органи

1. ЕЦБ отговаря за спазването на съответното право на Съюза, което налага изисквания на кредитните институции в областта на отчетността пред компетентни органи.
2. За тази цел ЕЦБ има задачите и правомощията по отношение на значими поднадзорни лица съгласно установеното в съответното право на Съюза относно надзорната отчетност. НКО имат задачите и правомощията по отношение на по-малко значими поднадзорни лица съгласно установеното в съответното право на Съюза относно отчетността пред компетентни органи.
3. Независимо от параграф 2 и освен ако е предвидено друго, всяко поднадзорно лице съобщава на своя съответен НКО информацията, която се отчита редовно съгласно съответното право на Съюза. Освен ако изрично е предвидено друго, цялата информация, отчитана от поднадзорни лица, се предоставя на НКО. Те извършват първоначалните проверки на данните и предоставят информацията на разположение на ЕЦБ.
4. ЕЦБ организира процесите, свързани със събирането и прегледа на качеството на данните, отчитани от поднадзорни лица, при спазване и съблюдаване на съответното право на Съюза и техническите стандарти за изпълнение на ЕБО.

Член 141

Искания за информация, предоставяна периодично съгласно член 10 от Регламента за ЕНМ

1. В съответствие с член 10 от Регламента за ЕНМ, по-специално правомощието на ЕЦБ да иска предоставяне на информация периодично и в определени формати за целите на надзора и свързаната с него статистическа отчетност, и при спазване и съблюдаване на съответното право на Съюза, ЕЦБ може да иска от поднадзорните лица да отчитат допълнителна надзорна информация, когато такава информация е необходима за ЕЦБ, за да изпълнява възложените ѝ с Регламента за ЕНМ задачи. При спазване на условията, предвидени в съответното право на Съюза, ЕЦБ може да определя по-конкретно категориите информация, която следва да се отчита, както и процесите, форматите, периодичността и сроковете за предоставяне на съответната информация.
2. Ако ЕЦБ изисква от юридически или физически лица, посочени в член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, да предоставят периодично информация, се прилага съответно член 140, параграфи 3 и 4 от настоящия регламент.

Дял 4

Сътрудничество по отношение на общи разследвания

Член 142

Започване на общо разследване съгласно член 11 от Регламента за ЕНМ

1. ЕЦБ провежда разследване на юридически или физически лица, посочени в член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ, въз основа на решение на ЕЦБ. В това решение се посочва следното:
 - а) правното основание за решението и неговата цел;
 - б) намерението да упражни правомощията, предвидени в член 11, параграф 1 от Регламента за ЕНМ;
 - в) фактът, че всяко възпрепятстване на разследването от разследваното лице съставлява нарушение на решение на ЕЦБ по смисъла на член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ, без да се засяга националното право.

Дял 5

Проверки на място

Член 143

Решение на ЕЦБ за извършване на проверка на място съгласно член 12 от Регламента за ЕНМ

1. Съгласно член 12 от Регламента за ЕНМ, за да изпълнява възложените ѝ с Регламента за ЕНМ задачи, ЕЦБ назначава екипи за извършване на проверки на място съгласно установеното в член 144 за извършване на всички необходими проверки на място в помещенията на юридически лица, посочени в член 10, параграф 1 от Регламента за ЕНМ.
2. Без да се засяга член 142 и съгласно член 12, параграф 3 от Регламента за ЕНМ, проверките на място се извършват въз основа на решение на ЕЦБ, в което се посочва най-малко следното:
 - а) предметът и целта на проверката на място; и
 - б) фактът, че всяко възпрепятстване на проверката на място от юридическото лице, обект на проверката, съставлява нарушение на решение на ЕЦБ по смисъла на член 18, параграф 7 от Регламента за ЕНМ, без да се засяга националното право.
3. Ако проверката на място следва разследване, проведено въз основа на решение на ЕЦБ, посочено в член 142, и при условие, че проверката на място има същата цел и обхват като разследването, на длъжностните лица и на другите лица, оправомощени от ЕЦБ и от

НКО, се предоставя достъп до служебните помещения и площи на юридическото лице, обект на разследването, въз основа на същото решение в съответствие с член 12, параграфи 2 и 4 от Регламента за ЕНМ и без да се засяга член 13 от същия регламент.

Член 144

Създаване и състав на екипите за извършване на проверки на място

1. ЕЦБ отговаря за създаването и състава на екипите за извършване на проверки на място с участието на НКО в съответствие с член 12 от Регламента за ЕНМ.
2. ЕЦБ определя ръководителя на екипа за извършване на проверки на място измежду служителите на ЕЦБ и НКО.

Член 145

Процедура и уведомяване за проверка на място

1. ЕЦБ съобщава на юридическото лице, обект на проверка на място, решението на ЕЦБ, посочено в член 143, параграф 2, и самоличността на членовете на екипа за извършване на проверка на място най-малко пет работни дни преди началото на проверката на място. ЕЦБ уведомява относно тази проверка НКО на държавата членка, в която ще се извърши проверката на място, най-малко една седмица преди уведомяването на юридическото лице, обект на проверката на място.
2. Ако това е необходимо за целите на правилното извършване и ефикасността на проверката, ЕЦБ може да извърши проверка на място, без да уведомява предварително съответното поднадзорно лице. НКО се уведомява възможно най-скоро преди началото на такава проверка на място.

Член 146

Извършване на проверки на място

1. Лицата, извършващи проверките на място, следват указанията на ръководителя на екипа за извършване на проверка на място.
2. Когато лицето, обект на проверка на място, е значимо поднадзорно лице, ръководителят на екипа за извършване на проверка на място носи отговорност за координацията между екипа за извършване на проверка на място и съвместния надзорен екип, отговарящ за надзора над това значимо поднадзорно лице.

ЧАСТ XII

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 147

Начало на прекия надзор от ЕЦБ, когато ЕЦБ поема задачите си за първи път

1. Най-малко два месеца преди 4 ноември 2014 г. ЕЦБ адресира решение до всяко поднадзорно лице, по отношение на което поема възложените ѝ с Регламента за ЕНМ задачи, с което потвърждава, че то е значимо поднадзорно лице. За лица, които са членове на значима поднадзорна група, решението се съобщава на поднадзорното лице на най-високото равнище на консолидация. Тези решения влизат в сила от 4 ноември 2014 г.
2. Независимо от параграф 1, ако започне да изпълнява възложените ѝ задачи преди 4 ноември 2014 г., ЕЦБ адресира решение до съответното лице и до съответните НКО. Освен ако друго е предвидено в него, това решение влиза в сила при получаването му. Съответните НКО се уведомяват предварително за намерението за издаване на такова решение възможно най-скоро.
3. Преди приемането на решение по параграф 1 ЕЦБ предоставя възможност за представяне на писмено становище на съответното поднадзорно лице или, по отношение на поднадзорна група — на поднадзорното лице на най-високото равнище на консолидация.

Член 148

Определяне на формата на доклада, в който се посочват сведения за упражнявания до момента надзор и профила на риска и който се предоставя от НКО на ЕЦБ

1. Най-късно до 4 август 2014 г. НКО съобщават на ЕЦБ кои са кредитните институции, които са лицензирани, и ѝ предоставят доклад относно тези кредитни институции във формата, определен от ЕЦБ.
2. Независимо от параграф 1, ако започне изпълнение на възложените ѝ задачи преди 4 ноември 2014 г., ЕЦБ може да поиска от НКО да съобщят на ЕЦБ кои са съответните кредитни институции и да ѝ предоставят доклад във формата, определен от ЕЦБ, в разумен срок, който се посочва в искането.

Член 149

Непрекъсваемост на съществуващи процедури

1. Освен ако ЕЦБ реши друго, когато НКО е започнал надзорни процедури, за които ЕЦБ придобива компетентност въз основа на Регламента за ЕНМ, и това настъпи преди 4 ноември 2014 г., се прилагат процедурите, уредени в член 48.
2. Чрез дерогация от член 48 настоящият член се прилага по отношение на общи процедури.

Член 150

Надзорни решения, приемани от НКО

Без да се засяга упражняването на правомощията от ЕЦБ, които са ѝ предоставени с Регламента за ЕНМ, надзорните решения, приемани от НКО преди 4 ноември 2014 г., остават незасегнати.

Член 151

Държави членки, чиято парична единица става еврото

1. При спазване на параграф 2, когато дерогация по член 139 отДФЕС е отменена за държава членка в съответствие с член 140, параграф 2 отДФЕС, членове 148—150 се прилагат съответно по отношение на надзорни процедури или решения, които за започнати или взети от НКО на тази държава членка.
2. Посочването на 4 ноември 2014 г. в членове 149 и 150 се тълкува като посочване на датата, на която е прието еврото в съответната държава членка.

Член 152

Непрекъсваемост на съществуващи договорености

Всички съществуващи договорености за сътрудничество с други органи, сключени от НКО преди 4 ноември 2014 г., които обхващат поне отчасти задачи, прехвърлени на ЕЦБ с Регламента за ЕНМ, продължават да се прилагат. ЕЦБ може да реши да участва в такива съществуващи договорености за сътрудничество в съответствие с процедурата, приложима по отношение на въпросните договорености, или да установи нови договорености за сътрудничество с трети лица за задачите, които са ѝ възложени с Регламента за ЕНМ. НКО продължава да прилага съществуващите договорености за сътрудничество само доколкото не са заменени от договорености за сътрудничество на ЕЦБ. Когато е необходимо за изпълнение на съществуващи договорености за сътрудничество, НКО отговаря за подпомагането на ЕЦБ, по-специално чрез упражняване на неговите права и изпълнение на отговорностите му съгласно договореностите в координация с ЕЦБ.

Член 153

Заклучителни разпоредби

Настоящият регламент влиза в сила на 4 май 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено във Франкфурт на Майн на [ден месец ГГГГ] година.

За Управителния съвет на ЕЦБ

Председател на ЕЦБ

Mario DRAGHI